

«Κύριε, είχαμε τόσο αίμα, όσο χάθηκε;»*

Νίκος Αφαωνιάτης | Όπως οι περισσότεροι από μας, έτσι κι εγώ, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχω εμπλακεί σε δεκάδες συζητήσεις σχετικά με την κατάσταση στη χώρα. Κουβεντιάσαμε πολύ, άλλες φορές ήρεμα κι άλλες έντονα. Μας απασχόλησε επαρκώς το τι προηγήθηκε και το τι έφταιξε, αν πρέπει να αντιδράσουμε και αν μπορούμε να πετύχουμε κάτι χειροπιαστό.

σελίδα 3

* Ο τίτλος του κειμένου αποτελεί στίχο αδημοσίετου ποιήματος του Περικλή Κοροβέση.

Ανθρωποι - Κινήσεις - Κινήματα

Σταύρος Αντύπας | Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε. Η τάξη των απλών ανθρώπων που βουβά ανέμενε την διάσωσή της από σωτήρες παλαιάς κοπής, έφτασε κι αυτή στα όρια της. Μπροστά της δύο δρόμοι: Ο ένας, αυτός της απογοήτευσης που οδηγεί σε γκρεμούς κι ο άλλος εκείνος του αγώνα, της δημιουργίας και της ελπίδας. Η ώρα των ανθρώπων, έφτασε κι αυτή. Η σελίδα είναι έτοιμη να γυρίσει

τη πλάτη της στο τελειωμένο παρελθόν και να ξεκινήσει από την αρχή την γραφή της πιο σημαντικής στιγμής της ιστορίας των κοινωνιών και των ανθρώπων. Ξεκινώντας από εδώ, από ένα «μικρό μεγάλο» νησί, που άφησε την δική του ριζοσπαστική παρακαταθήκη στην αγωνία αυτού του τόπου για ζωή και προκοπή.

σελίδα 6

Για ένα νέο πολιτικό και κοινωνικό όραμα

Γρηγόρης Σταμούλης | Η περίοδος που διανύουμε είναι ιστορική. Βρισκόμαστε, για όσους το έχουν αντιληφθεί, στο σημείο καμπής. Οι αόρατες ζυμώσεις, οι σιωπηλές διεργασίες και τα «βουβά κινήματα» που εξελίσσονται στα έγκατα της κοινωνίας μας συνεπά-

γονται κάτι μαγικό: την πολιτικοποίηση, της μέχρι πρότινος, ράθυμης, ιλαρής και απτέρου νέας γενιάς. Ήδη αφονγκράζομαι την επιθανάτια αγωνία του θνήσκο-ντος γηραιοκρατικού καθεστώτος.

σελίδα 7

Κλύσμα και ...Παιδεία

Γιώργος Π. Κρεμμύδας | Στη δύσκολη περίοδο που βρισκόμαστε η έρευνα, η γνώση και η Παιδεία, είναι οι μόνες επενδύσεις που θα μπορούσαν να αποδώσουν σε τόσο μεγάλο βαθμό ώστε να ελπίζουμε σε ανατροπή της καθοδικής πορείας που έχει περιέλθει η οικονομία, η κοινωνία και η χώρα. Για να ελπίζουμε σε μία τέτοια κατεύθυνση θα έπρεπε η οικονο-

μική, πνευματική και πολιτική ελίτ της χώρας να ξεπεράσουν τους φόβους και τις φοβίες τους και να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Η ελπίδα αυτή αργοπεθαίνει καθημερινά όσο αντί για Παιδεία οι αντίστοιχες ελίτ λανσάρουν την αφάιμαξη της λιτότητας.

σελίδα 16

Προβλήματα δημιουργεί ο «Καλλικράτης» στα μεγάλα νησιά.

Ανδρέας Α. Ζαπάντης

Τέσσερις Δήμοι η Κεφαλονιά με κέντρα: Αργοστόλι, Ληξούρι, Σάμη και Πόρος. Εισήγηση στο Δημοτικό Συμβούλιο Κεφαλονιάς (23/8/2013) στη «Συζήτηση και λήψη απόφασης για την αναδιάρθρωση του Δήμου Κεφαλονιάς σε περισσότερους Δήμους». σελίδα 19

άνοδος των μυρίων, η

της Nulla Poena Sine Lege

«Κοίτα δεν σου κρύβομαι. Φοβάμαι. Είναι που φέτος στο διάβα μου από Αιγαίο και Ιόνιο είδα πολλούς με κάτι σβάστικες στο μπράτσο και κάτι ελληνικές σημαίες - κουρελόπανα, πανάθεμά τα - και με έπιασε μια θλίψη.» σελίδα 4

Διαβάστε επίσης

Αφιέρωμα: Υδρογονάνθρακες στο Ιόνιο. σ. 12-15. • Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία Κεφαλονιάς. Να μην γίνει το Ιόνιο, ενεργειακή χαβούζα της Ευρώπης σ. 12 • Θεόδωρος Γαλιατσάτος Επερώτηση προς τον Περιφερειάρχη. σ. 13 • Μάκης Φόρτες. «Βάλανε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα» σ. 13 • Ριζοσπάστης. Προχωρά η διαδικασία παράδοσης στα μονοπώλια. σ. 15 ■

Στην Καμπάνα ...Καμπανιές;

Το Φθινόπωρο, έλεγαν οι παλαιοί, τα όνειρα δεν πιάνουν. Αυτό το Φθινόπωρο τα πάντα φαίνεται να ταιριάζουν με την εποχή τους. Όλα όσα ξέραμε, από Σεπτέμβρη σε Σεπτέμβρη, εξαφανίζονται, αλλάζουν, διαφοροποιούνται και το μόνο σταθερά αναλλοίωτο στο χρόνο, τα φύλλα που πέφτουν και τα όνειρα που δεν βγαίνουν.

Λίγο καιρό πριν, το κλείσιμο του Καφεeneίου της Καμπάνας, «προσωρινό» τότε, προκάλεσε τέτοιες κοινωνικές εξελίξεις και αντιδράσεις που για χρόνια δεν είχε γνωρίσει το νησί. Στην αρχή του καλοκαιριού, σε μια εποχή που ο καθένας έσπευδε να μαζέψει τα κομμάτια του μήπως και ο πολυπόθητος τουριστικός τομέας καταφέρει και γλυτώσει προσωρινά τα νοικοκυριά και τους επαγγελματίες από τα βάσανα της κρίσης, ο «μελαγχολικός» χτύπος της στην καρδιά του Αργοστολίου, ήρθε να σημάνει το τέλος μιας εποχής όπου συναισθηματικές αλλά και ουσιαστικές εικόνες ανθρωπιάς, αλληλεγγύης και προσφοράς, έδιναν την θέση τους σε λογιστικούς πίνακες κερδών και ελλειμμάτων.

Κι ύστερα ήρθαν οι άνθρωποι. Παράτησαν τις δουλειές τους, βγήκαν από τα σπίτια τους, συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία Σύμβολο (πλέον) της Κεφαλονιάς, ανάρτησαν το πανό τους, φώναζαν, διαμαρτυρήθηκαν, παραστάθηκαν ηχηρά στο δημοτικό συμβούλιο, τραγούδησαν, έπαιζαν, ζωγράφισαν και κατά εκατοντάδες συσπειρώθηκαν υπογράφοντας ένα αυθόρμητο κοινό ψήφισμα αναμένοντας μέχρι και σήμερα την υλο-

ποίηση υποσχέσεων για την άμεση επαναλειτουργία της κοινωνικής και ανθρωπιστικής αυτής δομής.

Μέσα Σεπτεμβρίου πλέον κι πλατεία της Καμπάνας παραμένει βουβή από κόσμο κι ελπίδα, το Καφεeneίο κλειστό δεν περιμένει τους πρώτους φθινοπωρινούς πελάτες του για καφέ και λουκούμι, το πανό ξεκρεμάστηκε, η πόρτα έρημη και σφραγισμένη και οι άνθρωποι που εργάζονται (χρόνος ενεστώς για εμάς) σε αυτή, καθηλωμένοι στα σπίτια τους να αγνοείται η τύχη τους, όπως και των οικογενειών τους.

Το Κίνημα της Καμπάνας, σίτι του κι αυτό, χάθηκε κάπου ανάμεσα στην αναμονή για τις εκατό χιλιάδες που ποτέ δεν έφτασαν, στις δεσμεύσεις για επαναλειτουργία με νέα νομική μορφή και νέο ΔΣ και στην αγωνία, προσωπική τις περισσότερες φορές, για τα τόσα άλλα «κλεισίματα» δομών, σπιτιών και καταστημάτων.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι της Καμπάνας, εργαζόμενοι, πολίτες, φορείς, ομάδες που ταυτίστηκαν με την προσπάθεια να μην κλείσει το Καφεeneίο, ουσιαστικά καθησυχάστηκαν από «Καμπανιές» που μοιράστηκαν απλόχερα και από πολλές κατευθύνσεις. Έστω όμως και τώρα, η εικόνα ενός μελαγχολικού Φθινόπωρου, όσο κι αν ταιριάζει στην τωρινή εικόνα του καφεeneίου και της πλατείας, μπορεί να αλλάξει την κατάσταση κι αντί για Καμπανιές, να «κραδαίνει» όνειρα. Φθινοπωρινά αλλά αιθιαλή. ■

ΈΣΤΩ

Σεπτέμβριος 2013 || Τεύχος 1

Εκδίδεται περιστασιακά,
απροειδοποίητα και με άποψη.

Διανέμεται δωρεάν.

Άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Όχι Παράγωγα Έργα 3.0 Μη Εισαγόμενο.

Επιτρέπεται η έντυπη και ηλεκτρονική αναπαραγωγή και ΔΩΡΕΑΝ διανομή των κειμένων (μη εμπορική χρήση) ή του συνόλου του εντύπου υπό την αυστηρή προϋπόθεση της μη τροποποίησης του περιεχομένου και της αναφοράς των συγγραφέων-δημιουργών του υλικού και της πηγής ως ακολούθως:

Πηγή: Έστω - www.esto.gr

Συντακτική Ομάδα:

Σταύρος Αντύπας

Νίκος Αφαλωνιάτης

Γιώργος Π. Κρεμμύδας

Παρατηρήσεις, αποστολή
άρθρων για δημοσίευση και
επικοινωνία:

Τηλ.: 211 790 2112,

Φαξ: 211 790 5003,

Email: [info \[at\] esto.gr](mailto:info[at]esto.gr),

Φόρμα Επικοινωνίας:

www.esto.gr/contact

γιατί Έστω; γιατί έτσι...

Το έντυπο ετούτο ξεκίνησε ως ιδέα πριν πολλά χρόνια. Έχουν περάσει σίγουρα πάνω από 17 χρόνια από την εποχή που μια παρέα μεταπτυχιακών φοιτητών του Πανεπιστημίου της Πάτρας συζήτησε την έκδοση ενός περιοδικού ελεύθερης έκφρασης και προβληματισμού. Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, η τότε πρωτανική αρχή ζήτησε να μην καταφέρεται το περιοδικό εναντίον της προκειμένου να συνδράμει τυπογραφικά στην έκδοση. Το αίτημα αυτό, μαζί με τις ιμερικές διαθέσεις πολλών εκ των μελών της ανήσυχης παρέας, έθεσε πρόωρο τέλος στο εγχείρημα.

Αξίζει, ωστόσο, ειδικής μνείας αυτή η παρέα γιατί με το μαθηματικό της υπόβαθρο και τις ανησυχίες της έδωσε το ερέθισμα και εν μέρει ενέπνευσε το όνομα. Στην ονοματοδοσία ενός περιοδικού που δεν έφτασε ποτέ σε τυπογραφείο, το γοητευτικότερο στοιχείο ήταν η αμφισημία του ονόματος. Στη μαθηματική χρήση του (έστω δύο σημεία, ας υποθέσουμε ότι έχουμε δύο σημεία...) το έστω βρίσκεται στην αρχή ενός συλλογισμού που ακροβατεί στο σχοινί που τον οδηγεί στην επιβεβαίωση και την αλή-

θεια. Υπάρχει όμως και η ποιητική, δημιουργική, επαναστατική χρήση του που οφείλεται στην ετυμολογία της λέξης (γ' ενικό πρόσωπο της προστακτικής ενεστώτα του αρχαίου ρήματος εἶμι) και εκεί δεν χωράει αμφιβολία η προστακτική επιβάλλει να είναι έτσι τα πράγματα γιατί έτσι τα επιβάλλει η εμμονή, αυτή η εμμονή που μόνο η ποίηση, η δημιουργία, ο έρωτας και η επανάσταση μπορούν να ανεχθούν.

Τα αδιέξοδα μιας παρέας έδωσαν πνοή και όνομα στην ιδέα, τα αδιέξοδα μιας άλλης παρέας ώθησαν την ιδέα να λάβει σάρκα και οστά η καλύτερα ...μελάνι και χαρτί. Όταν συνειδητοποιήσαμε ότι κανένας διάλογος και καμία δράση δεν έχει νόημα αν δεν αφορά, δεν αφοσυγκράζεται και δεν αγκαλιάζει την κοινωνία γεννήθηκε το Έστω. Ήρθε, πλέον, η ώρα το Έστω να αναμετρηθεί με την αμεσότητα του χαρτιού στην προσπάθεια να ζυμωθεί μέσα στην κοινωνία και να αποτελέσει ένα φορέα γνήσιου διαλόγου σε μια εποχή που η ελευθερία του λόγου τείνει από δεδομένο να γίνει ζητούμενο.

Γιατί επιμένουμε;

Γιατί έτσι... πρέπει! ■

ΕΝΑΡΞΗ ΕΠΟΧΗΣ

«Κύριε, είχαμε τόσο αίμα, όσο χάθηκε;»¹

Νίκος Αφαλωνιάτης

14 Μαρτίου 2013

Ελλάδα, το επόμενο οικονομικό μοντέλο (Greece Next Economic Model). Φωτογραφία από γκράφιτι σε δρόμο της κεντρικής Αθήνας (2011). Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons. Καλλιτέχνης: Bleeps (bleeps.gr).

Όπως οι περισσότεροι από μας, έτσι κι εγώ, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχω εμπλακεί σε δεκάδες συζητήσεις σχετικά με την κατάσταση στη χώρα. Κουβεντιάσαμε πολύ, άλλες φορές ήρεμα κι άλλες έντονα. Μας απασχόλησε επαρκώς το τι προηγήθηκε και το τι έφταιξε, αν πρέπει να αντιδράσουμε και αν μπορούμε να πετύχουμε κάτι χειροπιαστό. Ακόμα γίναμε μαθητευόμενοι οικονομολόγοι και μιλήσαμε για αγορές, ομόλογα, επιτόκια, νομίσματα και άλλα φαιδρά της επιστήμης.

Ενδιάμεσα υπήρξε μια αξιόλογη προσπάθεια συλλογικής αντίδρασης. Στους δρόμους, την 5 Μαΐου 2010, με αποτέλεσμα μια τριπλή δολοφονία σε καπιταλιστική συλλογικότητα της οδού Σταδίου, η οποία σηματοδότησε την πρόωρη ήττα του κινήματος².

Μετά συναντηθήκαμε σε πλατείες, με εισαγόμενες αγανακτισμένες αντιδράσεις, τις οποίες περιορίσαμε στην ελληνική αντιστασιακή μούντζα προς τον καφενέ που συχνάζουν αυτοί που ψηφίσαμε. Σύντομα όμως έσφιξαν οι ζέστες και ψάξαμε για άλλους Ρουβίκωνες για να διαβούμε, που να 'χουν όχθες αμμουδερές και να 'ναι στα μέτρα μας³.

Στο μεταξύ κινήματα διάφορα δημιουργήθηκαν, νέοι πολιτικοί σχηματισμοί φύτρωναν στο κομματικό μας περιβάλλον, υπάρχοντα κόμματα ψήλωσαν απότομα με κορμούς φτενούς και άπλωσαν κλαδιά δεξιά κι αριστερά και άλλα, επιμόνως θρησκευόμενα, συρρικνώθηκαν επαφιόμενα, για να μην πω στρογγυ-

λοκαθισμένα, σε μελλοντικές επαναστάσεις. Μετά προσφύγαμε στο Νόμο και χάσαμε το δίκιο μας. Το ΣτΕ -φεν- έκρινε την ανθρωποφαγία συνταγματική, απαντώντας καταφατικά στο ερώτημα αν η ελευθερία πρέπει να αποκτήσει αμερικανική μορφή. Άγαλμα λοιπόν η ελευθερία και μεις στήλη άλατος πουλημένοι σε κονσόρτσια και εμπόρους⁴.

“Ενδιάμεσα υπήρξε μια αξιόλογη προσπάθεια συλλογικής αντίδρασης. Στους δρόμους, την 5 Μαΐου 2010, με αποτέλεσμα μια τριπλή δολοφονία σε καπιταλιστική συλλογικότητα της οδού Σταδίου, η οποία σηματοδότησε την πρόωρη ήττα του κινήματος”

Αμέσως νέες απειλές εκτοξεύθηκαν και αίφνης πλημμύρισαν τα σαλόνια μας με ψεύτικα διλήμματα του τύπου «κορώνα κερδίζω – γράμματα χάνεις». Έπρεπε να αποφανθούμε αν εγκρίνουμε το PSI ή αν αδιαφορούμε για την κατάρρευση του τραπεζικού τομέα, αν επιθυμούμε να δραστηριοποιούμαστε σε περιβάλλον ευρώ ή δραχμής, αν θέλουμε να πνιγούμε στο βούρκο των μεταρρυθμίσεων ή να κολυμπήσουμε στα λασπόνερα της μεταπολίτευσης, αν είμαστε υπέρ των απολύσεων στο δημόσιο ή υπέρ των μαύρων μερικώς απασχολούμενων εργαζόμενων στον ιδιωτικό που ζουν με ξερούς μισθούς.

Ζήσαμε γενικώς σχήματα οξύμωρα με αποκορύφωμα το διορισμό ενός χρυσού παιδιού στη θέση του πρωθυπουργού. Υπογράψαμε νέες καταδίκες, ήλθαμε αντιμέτωποι με τη μεσοπρόθεσμη διάσταση του βίου μας, παραιτηθήκαμε συναινετικά από την ασυλία μας, χάσαμε κάθε αξιοπρέπεια. Α, να μην ξεχάσω κάναμε και εκλογές. Και μεις και άλλοι λαοί. Λαοί με ιστορία, περήφανοι και κοινωνικά δραστήριοι. Οι Ιταλοί, οι Γάλλοι, οι Πορτογάλοι και οι Ιρλανδοί και μεις από κοντά, αντί να ορθώσουμε ανίστημα, τρομοκρατημένοι, εκλέξαμε δήμιους. Οι Κύπριοι το ίδιο. Αυτοί θέλησαν να φωνάξουν no pasaran μονάχοι τους, ανυποστήριχτοι και ανυπεράσπιστοι, με Πρόεδρο Αναστασιάδη. Εκεί πλέον επισημαστίστηκε ότι γύρισε καπάκι η ζωή και ότι το σκυλολόι των οικονομικών διευθυντηρίων δεν σηκώνει μεμονωμένες κρατικές μαγκιές και νταηλίκια.

Σύνταγμα, Αθήνα, 12 Ιουνίου 2011. Πηγή Φωτ.: flickr.com - δημιουργός: linmtheu.

Κοντολογίς, με τις συζητήσεις αυτές συντροφιά και με τα γεγονότα να μας προσπερνάνε διαλύοντας στο διάβα τους κάθε έννοια κοινωνικής πρόνοιας και συνοχής, περάσαμε από το στάδιο της αρχικής συλλογικής άρνησης, σε αυτό της ανθοφορίας της αγανάκτησης και πολύ σύντομα, όταν οι αυταπάτες μας εγκατέλειψαν και βρεθήκαμε στο πιο ψηλό σημείο, όπου το μόνο που έχασκε κάτω από τα πόδια μας ήταν μια απάνθρωπη μαύρη τρύπα, στο στάδιο της συνειδητο-

ποίησης και της βίαιης προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα.

*“Οι Ιταλοί, οι Γάλλοι,
οι Πορτογάλοι και οι
Ιρλανδοί και μεις από
κοντά, αντί να
ορθώσουμε
ανάστημα,
τρομοκρατημένοι,
εκλέξαμε δήμευς.”*

Ήταν τότε που κοιτάξαμε κατάματα ανθρώπους καταμεσήμερο στο κέντρο της πόλης σκυμμένους σε κάδους σκουπιδιών και νιώσαμε τον πόλεμο. Ήταν τότε που μελετήσαμε τις στατιστικές των αυτοκτονιών και ψάξαμε για πυρομαχικά, χαρακώματα και ομοβροντίες. Ήταν τότε που ο διπλανός μας σταμάτησε να τα βγάζει πέρα, που η μαθήτρια λιποθύμησε από την πείνα στο τρίτο διάλλειμα,

που διασταυρωθήκαμε με βλέμματα ανθρώπων καταθλιπτικόμορφων και αναζητήσαμε τους στρατηγούς των αντιπάλων. Που όμως πυρομαχικά, χαρακώματα, ομοβροντίες και στρατηγοί; Τριγύρω μας βλέπαμε μονάχα τα γκρι δημοσιογραφικά κοστούμια των 20.00 να μας κουνάνε το δάχτυλο και τα οικονομολογικά πουκάμισα με τα λευκά κωλάρα⁵ να μας μπερδεύουν ολοένα και περισσότερο όσο τάχα μας πληροφορούσαν. Η κουστωδία του συστήματος εξέπεμπε σε τηλεοπτικές συνέχειες τη δηλητηριώδη δυσωδία της προπαγάνδας. Για όσους από εμάς δεν παρακολουθούμε τηλεόραση ανέλαβαν να μας συνεντεύουν η «όλο τον κόσμο γύρισα και τίποτα δεν είδα» Σώτη Τριανταφύλλου και κάποιος με το κακόηχο επώνυμο Χωμενίδης.

Τελευταία καταλάβαμε ότι εμείς, ο άλλοτε περιούσιος λαός, μεταβιβάσαμε την περιουσία μας σε οργανισμούς ΤΑΙ-ΠΕΔ με πιστοποιημένα καλό feng sui, ότι όποιος δεν κάθεται φρόνιμα να φάει το αγγούρι θα μάθει τι εστί βερύκοκο και ότι οι ταξικές διακρίσεις πάνε super-market. Ομολογώ ωστόσο ότι με μια απλή αγορανομική διάταξη δίνεται απάντηση σε ένα ακόμα ερώτημα που βασάνιζε το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας: Ληγμένα παίρνεις; Επιπλέον, μαθαίνουμε να κλίνουμε το επίθετο κινητικός ως εξής:

πτώση	ενικός		
ονομαστική	Κινητικός	Κινητική	Κινητικό
γενική	Διαθέσιμου	Διαθέσιμης	Διαθέσιμου
αιτιατική	Άνεργο	Άνεργη	Άνεργο
κλητική	Άστεγε	Άστεγη	Άστεγο
πτώση	πληθυντικός		
ονομαστική	Παρίες	Παρίες	Παρίες
γενική	Παρίες	Παρίες	Παρίες
αιτιατική	Παρίες	Παρίες	Παρίες
κλητική	Παρίες	Παρίες	Παρίες ⁶

Μάθαμε επίσης ότι επέστρεψε η θανατική ποινή, με τη μορφή της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, για όποιον δεν πληρώνει μπιλιέτο και ότι όποιος σιχαίνεται τη μυρωδιά των κλούβιων αβγών και δεν βγάζει τον σκασμό, θα στοχοποιείται από τον ακροδεξιό σκουπιδότοπο και θα αντιμετωπίζει τις συνέπειες.

Οι αυταπάτες τελείωσαν.

#Τι δεν καταλαβαίνεις;

¹Ο τίτλος του κειμένου αποτελεί στίχο από αδημοσίευτο ποίημα του Περικλή Κοροβέση.

²«Μας γέρασαν προώρως, Γιώργο, το κατάλαβες;» (Μανόλης Αναγνωστάκης, «Νέοι της Σιδώνας», 1970).

³«Ρουβίκωνα στα μέτρα τους δεν βρίσκουν.» (Νικόλας Ευαντίνος, «Στις Όχθες του Ρουβίκωνα»).

⁴«Λευτεριά, Λευτεριά, θα σ' αγοράσουν έμποροι και κονσόρτσια κι εβραίοι» (Κώστας Καρυωτάκης, «Στο Άγαλμα της Ελευθερίας που Φωτίζει τον Κόσμο»).

⁵«Απ' τη σκοπιά του καθενός η ορθογραφία.» (Κική Δημουλά, «Γράψε λάθος»).

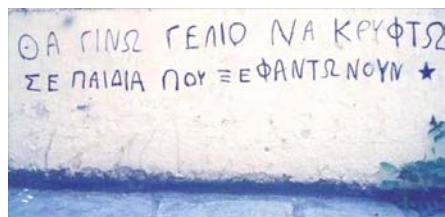
⁶Τελικά, απ' τη σκοπιά του καθενός και η γραμματική!!! ■

ΟΝΕΙΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ

άνοδος των μυρίων, η

Nulla Poena Sine Lege.

4 Σεπτεμβρίου 2013

Άκου. Άμα είναι να πούμε αλήθειες τότε να μην φοβηθούμε. Άκουσέ με. Μην κοιτάς που χαμογελάω όλη μέρα σαν ηλίθια, μην κοιτάς που σου γελάω συνωμοτικά και σου λέω δεν έχω κάρτα, θα σου κάνω αναπάντητη όταν έρθω- άλλο που εσύ, κανενός παπά ευαγγέλιο, πήγες και μου αγόρασες μονάδες για να έχω στο κινητό- το νιώθω πως πάμε κατά διαόλου. Κάτι αλλάζει προς το χειρότερο. Θυμάσαι που λέγαμε ότι ο πάτος δεν έχει πάτο; Κατεβαίνουμε κι άλλο. Αργά, υγρά, βα-

σανιστικά. Η κάθοδος των μυρίων της εποχής μας και δεν βρέθηκε ένας ιστορικός της προκοπής να την καταγράψει. Ένας πελοποννησιακός και κλείσαμε. Είπαμε να μην το βάλουμε κάτω αλλά ψάχνω να ελπίσω σε κάτι και καταντάω να ακούω έξω φωνή τους Κερκυραίους που ξημεροβραδιάζονται ανάμεσα στη σύγχυση και το γέλιο και να διαβάζω από την ανάποδη- το πίσω μπρος, αν έχεις το θεό σου- τον Επαναστατημένο Άνθρωπο του Αλμπέρ μήπως βρεθεί και κάτι ακόμα για οξυγόνωση. Κανένας δεν ήθελε να τελειώσει ο Αύγουστος και μόνο εγώ ήθελα να γυρίσω στην Αθήνα, με κούρασε η νωχέλεια, να γυρίσω στη δουλειά μου, να σιγουρευτώ ότι ακόμα έχω δουλειά, ο ένας απολύθηκε, ο άλλος ετοιμάζεται για έξω, ο τρίτος θα δουλεύει πια τρεις μέρες και τις υπόλοιπες θα αναρωτιέται γιατί ανέβηκε η μυωπία του τρεις βαθμούς μέσα στο Μετσόβιο τόσα χρόνια,

ρε στραβώνει το πράγμα ολοένα και πιο πολύ, δεν το βλέπετε; Κι ύστερα βγαίνεις μια βόλτα στις γειτονιές το σούρουπο και βλέπεις κόσμο στα μαγαζιά, χαμός, φέρε μπύρες να πιούμε, έχει ο θεός, μάλακα μου αλήθεια έλεγε ο άλλος, λεφτά υπάρχουν, και πιο πολύ από όλα με πειράζει που ακόμα πιστεύουν σε θεούς και δαίμονες όλοι αυτοί οι άνθρωποι, κι άμα τους πεις λίγο στην πλάκα λίγο σοβαρά πως πάνω από τα σύννεφα είναι τα αστέρια, πιο πάνω η στρατόσφαιρα και πιο κει άλλα σύμπαντα, αλλά τίποτα το θεϊκό γιατί θεοί είμαστε μόνο εμείς οι ίδιοι, ο θεός κατάγεται από τον πίθηκο ρε μάγκες, σε στήνουν στον τοίχο και σε πυροβολούν, πάει αυτή αποτρελάθηκε, κάπου έχει μπλέξει. Δεν αντέχουν μάτια μου οι άνθρωποι να νιώσουν πως είναι μόνοι, οι μόνοι υπεύθυνοι για τη ζωή τους, κλείνουν τα μάτια στην αλήθεια, καλά όλοι το κάνουμε αυτό δε λέω, αλλά κα-

μιά φορά που ανοίγω τα μάτια μου ορθάνοιχτα στην καταιγίδα μετά τον τρόμο έρχεται η απελευθέρωση, αλήθεια σου λέω, δοκίμασέ το έστω μια φορά, είναι ωραίο, σα να κάνεις έρωτα φαντάσου.

Ωραία και τα νησιά και οι θάλασσες και τα τοπία και τα φαγητά αλλά εγώ φέτος έψαχνα για [α]γωνίες. Κοιτούσα τους ανθρώπους στα μάτια, λαχταρούσα να δω την αγωνία στο βλέμμα τους, γιατί από την αγωνία γεννιέται ο ελεύθερος, από τη γωνία ξεπηδά η ιδέα και η σκέψη, μην τα στρογγυλεύετε όλα ρε παιδιά, άμα έχεις γωνίες μαθαίνεις να είσαι ευλύγιστος, άμα είσαι στρογγυλός κουτρουβαλάς από τις κατηφορίες αδιάφορα και μόνο ο θάνατος σε σταματάει κι ούτε που νιώθεις πόνο ή χαρά, απλά κατρακυλάς. Στις εσοχές και τις εξοχές σου είναι που πληγώνεσαι, κι άμα πληγώνεσαι παλεύεις να επουλωθείς, κι άμα μαθαίνεις να παλεύεις μαθαίνεις να νικάς.

“Δεν υπάρχει τίποτα άλλο μετά, κι αυτό είναι που με κάνει να κλαίω, η ανυπαρξία του μετά.”

Η πιο μισητή λέξη της δεκαετίας είναι η λέξη μέλλον. Τη φοβόμαστε γιατί την καταστρέψαμε. Κι αυτή μας εκδικείται γιατί της στερήσαμε το λόγο ύπαρξης.”

Είπαμε, θα σου πω αλήθειες. Με κυριεύει ο φόβος πολλές φορές, όχι τις νύχτες, οι νύχτες με αγαπάνε γιατί τους χαρίζομαι, αλλά είναι κάτι πρωινό που φοβάμαι, οδηγώ και σκέφτομαι γιατί να μην υπάρχει και έκτη και έβδομη ταχύτητα, ο συμπλέκτης σταματάει στην πέμπτη και μετά τι; Δεν υπάρχει τίποτα άλλο μετά, κι αυτό είναι που με κάνει να κλαίω, η ανυπαρξία του μετά.

Η πιο μισητή λέξη της δεκαετίας είναι η λέξη μέλλον. Τη φοβόμαστε γιατί

την καταστρέψαμε. Κι αυτή μας εκδικείται γιατί της στερήσαμε το λόγο ύπαρξης.

“...και μέσα σε όλα αυτά ένας πατέρας που μου χαμογελάει συνωμοτικά, μην σταματήσεις να γράφεις μου λέει, κι εγώ σηκώνω και πάλι κεφάλι, εντάξει, ήσουν ποτέ με τις πλειοψηφίες για να είσαι και τώρα ή νοιάστηκες ποτέ αν σε λένε τρελή και αλλοπαρμένη; Άστους μωρέ. Ου γαρ οίδασιν.”

Κι έτσι τι κάνουμε οι άνθρωποι; Ξαναγυρνάμε πίσω. Στον κουβά του παρελθόντος. Κι ούτε μαθαίνουμε απ' αυτό, ούτε το αγαπάμε, ούτε συμφιλιωνόμαστε. Αναμασάμε τις ίδιες έχθρες ξανά και ξανά, ξανανάβουμε φωτιές από χρόνια σβησμένες μπας και νιώσουμε λίγη ασφάλεια, την οικειότητα του ξανά και ξανά καμένου δάσους. Δεν μας νοιάζει που είναι καμένα τα δέντρα, φτάνει που ξέρουμε πώς είναι, το έχουμε ξαναζηήσει, παίζουμε στο γήπεδό μας. Μα για αναδάσωση ούτε λόγος.

Κοίτα δεν σου κρύβομαι. Φοβάμαι. Είναι που φέτος στο διάβα μου από Αιγαίο και Ιόνιο είδα πολλούς με κάτι σβάστικες στο μπράτσο και κάτι ελληνικές σημαίες-κουρελόπανα, πανάθεμά τα- και με έπιασε μια θλίψη. Συνομήλικοι. Θα μπορούσαμε να πίνουμε χυμό μαζί και να γελάμε με τους μαλάκες τους παλιούς που κύλησαν αίμα την Ευρώπη και όχι μόνο γιατί δεν είδαν ποτέ στ' αλήθεια τι είναι αυτό που τους φταίει στις ζωές τους. Μα τι χυμό να πεις με βλέμμα κενό απέναντί σου; Κι εγώ πια, έλεος, το στόμα μου δεν ξέρω να το κλείνω, βγαίνω από τα ρούχα μου και παλεύω να εξηγήσω σε αυτιά που δεν ακούνε πια γιατί έχουν βου-

λώσει οι φλέβες και οι αρτηρίες και οι αδένες από κακία ότι η αγάπη και η ελευθερία θα με στείλουν στον αγύριστο πριν την ώρα μου, ναι το ξέρω ότι η ζωή είναι μικρή για να είναι θλιβερή ρε βλάκες ηδονιστές, αλλά δεν με νοιάζει αν είναι μικρή ή μεγάλη, με νοιάζει να είναι όμορφη.

Κι από ειρωνεία; Πού να στα λέω. Πόσες φορές άκουσα και φέτος από φίλους και γνωστούς και συγγενείς και αγνώστους και εχθρούς για τις βλακείες που κάθομαι και γράφω, για τις χαζές μου τις ιδέες, για τα όνειρά μου που είναι τόσο μα τόσο ηλίθια, μια χαρά κορίτσι είσαι, έχεις τη δουλίτσα σου, έχεις τις σπουδές σου, θα κάνεις κι έναν καλό γάμο κι όλα τα άλλα να πα' να γαμηθούν, τι τα θες και τα σκαλίζεις μωρέ όλα αυτά, εμείς διαβάζουμε ό,τι λες και γελάμε πολλές φορές, μην ασχολείσαι και μην πορώνεσαι, ούτε στη δουλειά σου κάνει καλό αυτό, και μέσα σε όλα αυτά ένας πατέρας που μου χαμογελάει συνωμοτικά, μην σταματήσεις να γράφεις μου λέει, κι εγώ σηκώνω και πάλι κεφάλι, εντάξει, ήσουν ποτέ με τις πλειοψηφίες για να είσαι και τώρα ή νοιάστηκες ποτέ αν σε λένε τρελή και αλλοπαρμένη; Άστους μωρέ. Ου γαρ οίδασιν.

Χαμόγελο.

Εντάξει τώρα που στα είπα πάνω κάτω νιώθω καλύτερα.

Εξάχνωση φόβου θα το ονομάσω το φαινόμενο.

Καλύτερα είμαι, αλήθεια σου λέω.

Ε γι' αυτό μάλλον γράφω. Για να ξορκίσω το φόβο, που θα 'λεγε και κάποιος χριστιανός.

Κερνάω όνειρα, ψήνεσαι;

Σημείωση του ἔστω:

Το κείμενο αυτό δημοσιεύθηκε στο ιστολόγιο (blog) nullapoenasinelege.wordpress.com. Το όνομα του ιστολογίου (*nulla poena sine lege*) είναι η λατινική εκδοχή της νομικής αρχής «καμιά ποινή χωρίς νόμο» (Άρθρο 7, παράγραφος 1, Σύμβαση της Ελλάδας και Άρθρο 1 του Ποινικού Κώδικα - ΠΔ 283/1985). Το κείμενο, κατά έναν ευχάριστο και εκπληκτικό τρόπο συνδέει - εν αγνοία της συγγραφέως - τα μέλη της συντακτικής μας ομάδας: αποτελεί γνήσια έκφραση του βουβού κινήματος για το οποίο έχουμε γράψει, είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα των διαμαντιών που με μανία αναζητούμε στο διαδικτυο στις δικές μας νύχτες αϋπνίας και φυσικά γεννά ελπίδες δικαίωσης των εμμονών μας που θέλουν αυτή την βουβή γενιά να διεκδικεί τα όνειρα που την εκφράζουν και της αξίζουν. Μαζί με τις ευχαριστίες μας προς την Sine Lege για την άδεια αναδημοσίευσης του κειμένου της θα θέλαμε και από εδώ να ανανεώσουμε την πρόσκληση για μια τακτικότερη συνεργασία και μια ζωντανή παρουσία στην παρέα του ἔστω. ■

ΕΞ ΑΡΧΕΙΩΝ

Άνθρωποι - Κινήσεις - Κινήματα

Σταύρος Αντύπας.

Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε. Η τάξη των απλών ανθρώπων που βουβά ανέμενε την διάσωσή της από σωτήρες παλαιάς κοπής, έφτασε κι αυτή στα όρια της. Μπροστά της δύο δρόμοι: Ο ένας, αυτός της απογοήτευσης που οδηγεί σε γκρεμούς κι ο άλλος εκείνος του αγώνα, της δημιουργίας και της ελπίδας. Η ώρα των ανθρώπων, έφθασε κι αυτή. Η σελίδα είναι έτοιμη να γυρίσει τη πλάτη της στο τελειωμένο παρελθόν και να ξεκινήσει από την αρχή την γραφή της πιο σημαντικής στιγμής της ιστορίας των κοινωνιών και των ανθρώπων. Ξεκινώντας από εδώ, από ένα «μικρό μεγάλο» νησί, που άφησε την δική του ριζοσπαστική παρακαταθήκη στην αγωνία αυτού του τόπου για ζωή και προκοπή.

“Το παράδειγμα του «Κινήματος της Καμπάνας» είναι αντιπροσωπευτικό, ασχέτως της φύσης του και της αδιόρατης τελικά κατάληξης του.”

Σχεδόν τρία χρόνια τώρα, γέμισε ο ιστορικός αναλυτής τα σημειώματα του με κρίσεις, αναλύσεις, μελέτες, προβληματισμούς, τσιτάτα, κατακραυγές και φρούδες υποσχέσεις. Χόρτασε ο απλός άνθρωπος από καταγγελτικές κι επαγγελματικές ρητορείες που του βάρυναν κι άλλο τη πλάτη στην προσπάθεια του να επιβιώσει, σάλεψαν την λογική του, έσβησαν την ελπίδα του.

Η λέξη ΚΡΙΣΗ έγινε ο διώκτης και ο εφιάλης του. Στο όνομά της, θυσιάστηκαν άνθρωποι, οικογένειες, δουλειές, σπίτια, προοπτικές και οράματα. Η επικοινωνιακή προσέγγισή της έχει πλέον εξαντληθεί κι αυτή. Η κοινοβουλευτική αλλά και η εν γένει πολιτική, επίσης. Η

ουσία της όμως παραμένει. Και γι αυτήν, την αληθινή διάστασή της, λύση-πρόταση-πρωτοπορία, άρα και πρωτοπόροι, δεν φαίνονται στον ορίζοντα. Το παρόν πολιτικό σύστημα και κατά συνέπεια και το κοινοβουλευτικό, τουλάχιστον σε επίπεδο λειτουργίας, στελέχωσης και προσανατολισμού, δεν αφήνει περιθώρια για πολλά-πολλά. Η συλλογική πολιτική πίεση, τεχνητά, εκτονώθηκε ήδη από τον πρώτο καιρό, μέσα από μαζώξεις αγανακτισμένων πολιτών, χωρίς καμία πρόβλεψη για εκείνους που έπαψαν ξαφνικά να αισθάνονται πολίτες, συρόμενοι στο ανθρωπιστικό και κοινωνικό περιθώριο. Μήπως τελικά, ήρθε η ώρα μας; Η ώρα των ανθρώπων;

Η μεγαλύτερη κατάκτηση της κοινωνίας προς το παρόν φαίνεται να είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι που άλλοτε μαζικά κι άλλοτε διακριτικά, σωρεύονται για να διεκδικήσουν αυτό που τους έκλεψαν. Το παράδειγμα του «Κινήματος της Καμπάνας» είναι αντιπροσωπευτικό, ασχέτως της φύσης του και της αδιόρατης τελικά κατάληξης του. Από τις πρώτες στιγμές που η χώρα υπέγραψε τη μνημονιακή καταδίκη της, τότε συλλογικά και τότε μεμονωμένα, άνθρωποι που μέχρι πρότινος διεκδικούσαν μια καλή θέση στον καναπέ του σπιτιού τους και λίγο πιο παλιά σε κρατικά γραφεία βέβαιης επαγγελματικής αποκατάστασης, άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι χωρίς τη δική τους συμμετοχή, τον αγώνα και την προσπάθεια, η λαίλαπα του μνημονίου θα τους συμπαρασύρει ολοκληρωτικά μαζί με την χώρα και τον τόπο τους. Δειλά-δειλά, τότε, άρχισε το πρώτο κοίταγμα στην πόρτα του διπλανού, ο πρώτος χαιρετισμός, η πιο αμυδρή πράξη αλληλεγγύης και αντίστασης.

Παρά τα γονίδια που σέρνει ο ελληνικός λαός από το παρελθόν, αρκετά συχνά αδελφοκτόνα και συνηθέστατα μισαλλόδοξα, παρέες ανθρώπων, γείτονες, φίλοι συγχωριανοί, χωρίς κομματική ή παραταξιακή οργάνωση, καθοδήγηση και συνεννόηση, βγήκαν στους δρόμους αρχικά της διαμαρτυρίας, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο της πρωτοβάθμιας αυτοοργάνωσης. Απογοητευμένοι συχνά από κόμματα, παρατάξεις και ηγετίσκους ξεπουλημένων συνδικάτων, έφτιαξαν πραγματικά από το μηδέν ομάδες διαλόγου και δράσης, που παρά τις παθογένειες

τους, άνοιξαν το δρόμο μιας διαφορετικής και ποιοτικής κοινωνικής συμμετοχής και οργάνωσης. Κινήματα κι Εθελοντικές Ομάδες, κοινωνικά φαρμακεία και ιατρεία, συναντήσεις ιδεολογικών και πολιτικών αναζητήσεων, πολιτιστικές και καλλιτεχνικές ομάδες και τόσες άλλες συλλογικότητες, πέραν της αδυναμίας τους να ξεπεράσουν κάποιες φορές φιλανθρωπικά σύνδρομα της παλαιάς αστικής τάξης, έχτισαν μαζί με πολιτικές ομάδες και κινήματα, μια νέα προοπτική συλλογικής σκέψης και δράσης.

“Η ενεργή συμμετοχή των κινήματων αυτών και των κινήσεων στα τοπικά κοινωνικά πράγματα οφείλει να είναι το επόμενο στοίχημα της κοινωνίας.”

Η εμπειρία αυτή, είναι η πιο χρήσιμη παρακαταθήκη για την (επιτέλους) εμβάθυνση της δημοκρατίας με άμεσα, κινήματα και συμμετοχικά χαρακτηριστικά, για την αναδιάρθρωση εκ βαθέων με ριζοσπαστικό τρόπο της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπου «θεσμικά» πλέον θα πρέπει να υποδεχτεί ως φορείς διαδραστικής εξουσίας τα κινήματα αυτά. Η ευτυχία αυτής της συγκυρίας στον δικό μας τόπο και με τον δικό μας κόσμο, είναι ότι ομάδες, κινήσεις, κινήματα όπως οι «Αποφασισμένοι στην Κεφαλονιά», οι «Χωρίς Μεσάζοντες», οι «Ενεργοί Πολίτες», η «Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία για τους Υδρογονάνθρακες», το «Κίνημα της Καμπάνας», ο «δια-λόγος-δράση», το «έστο», το «Τραβέρσο», το «Ανταλλακτικό Νόμισμα» μαζί με συνδικαλιστικές οργανώσεις που διασώθηκαν από την μοίρα του φθηνού συνδικαλισμού κι έδωσαν μάχες υπέρ βωμών κι εστιών όπως η ΕΛΜΕ-ΚΙ, αλλά και με Συλλόγους που διεκδικούν μαχητικά όπως ο Σύλλογος γονέων του Γυμνασίου Σάμης, αλλά και πολιτικές οργανώσεις που στάθηκαν κατά των μνημονιακών πολιτικών έμπρακτα λόγω της ιδεολογικής ή πολιτικής τους καταγωγής, προσέδωσαν ποιοτικά χαρακτηριστικά στις κοινωνικές ζυμώσεις και διεργασίες, συσπείρωσαν διεσπαρμένους πολιτικά και κοινωνικά πολίτες και δημιούργησαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για αλλαγή του τρόπου αντιμετώπισης της μνημονιακής

λαίλαπας και της κοινωνικο-οικονομικής κρίσης.

Τώρα πια, μέσα από την πρωτόλεια και πρωτότυπη αυτή διαδικασία, ήρθε η ώρα ώστε η παρακαταθήκη που αφήνει στο διάβα της μια τέτοιας έντασης και ποιότητας κοινωνική διαμόρφωση, να προχωρήσει ακόμη περισσότερο και να ενταχθεί στις πολιτικές και κοινωνικές διαδικασίες. Η ενεργή συμμετοχή των κινημάτων αυτών και των κινήσεων στα τοπικά κοινωνικά πράγματα οφείλει να είναι το επόμενο στοίχημα της κοινωνίας. Από τη διαδικασία αυτή, θα ξεπηδήσει

ένα ισχυρό κοινωνικό ριζοσπαστικό κίνημα Κεφαλονιάς με πολυεπίπεδη και πολύχρωμη δράση. Το κίνημα αυτό θα μπορεί να αποτελέσει τη σανίδα σωτηρίας ανθρώπων που αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα επιβίωσης, των ανέργων και των οφειλετών και παράλληλα να αποσπάσει το πιο δημιουργικό τους κομμάτι, με σκοπό να διεκδικεί και να «τρέχει» το ίδιο τις κοινωνικές και πολιτικές δομές του νησιού. Μέσα από εκεί δεν θα επιτρέψουν οι πολίτες της Κεφαλονιάς κανένα σπίτι να πάει στα χέρια τράπεζας, καμία παροχή ηλεκτρικού ρεύματος να διακοπεί για χρέη και έκτακτες εισφορές, κανένα οφειλέτη να πάει στη φυλακή για χρέη που καλόπιστα δημιουργήθηκαν. Παράλληλα, μαζικά αιτήματα για τον τόπο μας θα διαμορφώνονται και θα διεκδικούνται με καλύτερο τρόπο από ότι μέσα από τη σημερινή κοινωνική διάσπαση. Πολιτιστικές ομάδες και καλλιτεχνικές αναζητήσεις θα δημιουργήσουν ένα μαξιλάρι κοινωνικής ψυχαγωγίας κι ενθάρρυνσης μέσα από την τέχνη και την αλληλεπίδραση και ομάδες εθελοντισμού θα προσφέρουν εναλλακτικό έργο και θα απαιτούν από την κεντρική και τοπική διοίκηση να τηρήσει τις συνταγματικές και ηθικές κοινωνικές υποχρεώ-

σεις της. Το Μεγάλο αυτό Ριζοσπαστικό κι Εναλλακτικό Δίκτυο μέσα από άμεσο-συμμετοχική και διαδραστική λειτουργία, τον εθελοντικό του χαρακτήρα και την κινηματική του δράση, είναι το δημοκρατικό αντίβαρο στην εποχή και τους θεσμούς της βαρβαρότητας. Είναι ο τρόπος όπου πρέπει να λειτουργεί μια τοπική-πραγματικά- αυτοδιοίκηση όπου είναι αυτοδιοίκηση κι όχι διοίκηση συμφερόντων, παραγόντων και ημετέρων. Μια αυτοδιοίκηση όπου κάθε άνθρωπος, κίνημα και κάθε κίνηση με άμεσες παρεμβάσεις, με τη συμμετοχή και με την δράση του, θα δημιουργήσει από τις στάχτες μιαν άλλη προοπτική για το νησί, μια άλλη, διαφορετική, δηλαδή, Κεφαλονιά με ανοικτά όρια και ορίζοντες και με μακρινή προοπτική που θα συναντά την ριζοσπαστική ιστορία της.

Κι επειδή πίσω από τα κινήματα, τις ομάδες, τις κινήσεις υπάρχουν άνθρωποι, ήρθε η δική μας ώρα, να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας κι από Σάντσοι του πολιτικού σκηνικού και θύματα των μνημονιακών παρεμβάσεων να γίνουμε Δον Κιχώτες της νέας ιστορίας των ανθρώπων και των κοινωνιών. Αξίζει να το τολμήσουμε, ξεκινώντας από εδώ από τον δικό μας μικρό-μεγάλο τόπο. ■

ΓΕΝΙΑ ΕΤΩΝ ... 30

Για ένα νέο πολιτικό και κοινωνικό όραμα.

Γρηγόρης Αν. Σταμούλης.

Ο «Κήπος των Φυγάδων» στην Πομπηία. Πηγή Φωτ.: WikiMedia Commons.

Η περίοδος που διανύουμε είναι ιστορική. Βρισκόμαστε, για όσους το έχουν αντιληφθεί, στο σημείο καμής. Οι αόρατες ζυμώσεις, οι σιωπηλές διεργασίες και τα «βουβά κινήματα» που εξελίσσονται στα έγκατα της κοινωνίας μας συννεπάγονται κάτι μαγικό: την πολιτικοποίηση, της μέχρι πρότινος, ράθυμης, ιλαρής και απτέρου νέας γενιάς. Ήδη αφουγκράζομαι την επιθανάτια αγωνία του θνήσκοντος γηραιοκρατικού καθεστώτος. Ο περιφερόμενος θίασος της μεταπολίτευσης, αποχαιρετώντας τα ερείπια της Πομπηίας που άφησε πίσω του, ενεργοποίησε άθελά του, τον κοινωνικό αυτοματισμό της ανατροπής της καθεστηκυίας τάξης. Διεσάλεψε την αβάσταχτη πολιτική νοχέλεια της ηλικιακής ομάδας μεταξύ 25-45. Απασφάλισε τα εμπρηστικά πάθη που θα καταστούν η θρυαλλίδα για τη λύση της πολιτικής αμεριμνησίας και τη θραύση της στειρας και πολιτικά ανυδρης, ερημιάς του φραπέ.

Το σημερινό πολιτικό σύστημα, απο-

δείχτηκε πως είναι ελεγχόμενο από άκρη σε άκρη. Είναι ένα «σύστημα προκατασκευασμένων ψευδοεπιλογών». Η επιλογή είναι μία φρεναπάτη. Στην πράξη δεν υπάρχουν επιλογές διότι το σύστημα είναι κλειστό. Ότι και να ψηφίσεις, δεν μπορείς να ψηφίσεις κάποιον που πραγματικά θέλεις επειδή τον θεωρείς άξιο και ικανό για να σε εκπροσωπήσει, γιατί απλώς τέτοιοι δεν υπάρχουν στις επιλογές. Έχουμε περιορίσει τη δημοκρατία μας στην επιλογή του λιγότερου κακού ή εσχάτως του διαφορετικού ή του αδοκίμαστου. Το μη χειρόν βέλτιστον όμως, είναι ένα ακόμη σημάδι της βαθύτατης αξιακής και ιδεολογικής παρακμής της νεοελλάδας.

Η κάθαρση και η λύτρωση είναι αδύνατο να έρθει μέσα από την εκλογική διαδικασία με τα σημερινά κόμματα. Είναι έτσι σχεδιασμένο το σύστημα, ώστε οι εκλογές δεν δίνουν επιλογές στον εντολέα λαό, ενώ αντίστοιχα δίνουν απεριόριστη ελευθερία στην εντολοδόχο κυ-

βέρνηση. Οι εκλογές είναι η δημοκρατική ψευδαίσθηση, με την οποία παραπλανούν οι ολιγάρχες κομματικοί τις μάζες. Θα πάρεις ή το Α ή το Β ή το Γ ή το Δ. Όμως το Α, το Β, το Γ και το Δ δεν διαφέρουν επί της ουσίας παρά μόνο στο όνομα. Τα υπάρχοντα κόμματα είναι παράγωγα του συστήματος διανομής του πλούτου και της εξουσίας που παρασιτεί τα τελευταία σαράντα χρόνια στο σαρκίο της πλατιάς μάζας του λαού. Ακόμη και τα κόμματα της αριστεράς κινούνται στον ίδιο αστερισμό, άρα συνεπώς δεν κομίζουν τίποτε νέο. Είναι ψηφίδες του ίδιου παλιού και βουρκώδους ψηφιδωτού. Κυρίως, λειτουργούν ως κυματοθραύστες της οργής του λαού και ως βαλβίδες αποσυμπίεσης που εξυπηρετούν την μακροημέρευση της άρχουσας τάξης. Άρα, ο φαύλος κύκλος που έχει οδηγηθεί η κοινωνία μας αλλά και το απερχόμενο πολιτικό σύστημα είναι αδύνατο να σπάσει, παρά μόνον με παρέμβαση μίας δύναμης έξω από αυτόν. Είναι αδύνατο να δώσεις λύση με τα υλικά που δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Η γέννηση του απόλυτα νέου, είναι φυσική αναγκαί-

οτητα και θέμα χρόνου. Μέσα από ηφαιστιακές διαδικασίες.

“Έχουμε περιορίσει τη δημοκρατία μας στην επιλογή του λιγότερου κακού ή εσχάτως του διαφορετικού ή του αδοκίμαστου.”

Η σύγκρουση είναι αναπότρεπτη και δεν περισσεύει κανείς. Ετούτη είναι η στιγμή που το νέο θα αναμετρηθεί με το παλιό. Το σχίσμα είναι οριστικό και αμετάκλητο. Το ρήγμα από το οποίο θα αναδυθεί η νέα κοσμοεικόνα για την ελληνική κοινωνία είναι τελεσίδικο. Η οδοιπορία προς ένα νέο δράμα, κοινό και ανθρώπινο, άρχισε. Και είναι ευθύνη όλων μας. Οι ανθρώπινες κοινωνίες ξετυλίζουν την ιστορική τους διάσταση μέσα από τα αντίθετά τους. Μέσα από τις δημιουργικές από τη μία και τις καταστροφικές από την άλλη πτυχές τους. Η ανθρώπινη πράξη καταφάσκει ως δαιδαλώδης αλληλουχία θέσεων και αντιθέσεων, συνθέ-

σεων, αποσυνθέσεων και ανασυνθέσεων. «Η γενιά του καναπέ» είναι η μόνη ελπίδα για τη νέα πολιτική και κοινωνική σύνθεση και ανασύνθεση. Για τη χαρτογράφηση της νέας κοινωνικής και πολιτικής εκδοχής. Για τη νέα συλλογική συνείδηση και τις νέες συλλογικότητες.

Γι' αυτό είναι χρέος μας να δώσουμε τη μάχη την ύστατη, ενάντια στο παλιό ασθμαίνον καθεστώς. Είναι χρέος μας να συνταχθούμε ομόθυμα, ώμο με ώμο, ανάκατα με τους νεκρούς μας, σχηματίζοντας νικηφόρες φάλαγγες. Είναι χρέος μας να αναχαιτίσουμε την επέλαση των σκιών και του σκότους. Είναι χρέος μας να γίνουμε οι κοινωνοί της αγιασμένης ανορθοδοξίας της Ελληνικής Ψυχής. Έχουμε χρέος να αναστυλώσουμε ό,τι απέμεινε από το καταρακωμένο μας φρόνημα. Πάρτε τα πινέλα και τα χρώματα να ζωγραφίσουμε ένα παράδεισο όπως τον ονειρεύτηκε η γενιά μας. Όπως αξίζει σε μία αξιοπρεπή και περήφανη γενιά. «Ζητείται ελπίς». Και η «γενιά του καναπέ» είναι η μόνη ελπίδα που απέμεινε. Η μόνη ελπίδα για «τούτο τον τόπο το μικρό, το μέγα». ■

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΤΡΥΠΗΟΥ ΤΟΙΧΟΥ

Ένα πολιτικό σενάριο

ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ - ΚΟΚΚΙΝΑ ΔΑΝΕΙΑ - ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Σταύρος Αντύπας.

15 Αυγούστου 2013

Πηγή Φωτ.: www.atathens.org.

Στην «αθώα» δεκαετία του '80, ένα ιστορικό σύνθημα που εξέφραζε τις πολιτικές και οικονομικές επιλογές των τότε κυβερνήσεων στα δύσκολα, ήταν αυτό που έλεγε ότι υποτίμηση νομίσματος (και ανασχηματισμός) δεν προαναγγέλλονται. Σήμερα, ή μάλλον μετά την ένταξη της χώρας στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, υποτίμηση δεν μπορεί να προαναγγελθεί για έναν πρακτικό λόγο, ακριβώς επειδή δεν μπορεί ούτε καν να γίνει από ένα

κράτος που είναι ενταγμένο στο ΕΥΡΩ. Επομένως, στην παρούσα φάση, δεν προαναγγέλλεται καν η οικονομική πολιτική που θα ακολουθηθεί από τις ηγέτιδες οικονομικές δυνάμεις, κάτι που βιώνει σκληρά στο πετσί του ο ελληνικός λαός και συνολικά ο ευρωπαϊκός νότος. Κι επειδή πολιτική μαντεία, οικονομικό ωροσκόπιο και νομισματικά ζώδια δεν αναφέρονται σε κανένα επιστημονικό ή πολιτικό εγχειρίδιο αντιμετώπισης κρίσεων, οι αριθμοί από μόνοι τους μπορούν να οδηγήσουν σε κάποια, όχι και τόσο, μακρινά σενάρια που πολύ εύκολα μπορούν και να διαψευστούν, κυρίως από εκείνους που δεν τους συμφέρει η κυκλοφορία τέτοιων «ατεκμηρίωτων» σεναρίων.

Η πρόσφατη συζήτηση που ξεκίνησε από την αμνήμονη μνημονιακή συγκυρία βέρνηση για την άρση του παγώματος των κατασχέσεων της πρώτης κατοικίας και η αποδεδειγμένη πια ένταση με την οποία το τραπεζικό σύστημα κυνηγά τους οφειλότες όλων των ειδών, δίνουν τα

πρώτα σημάδια του επερχόμενου σεναρίου που όλοι τοποθετούν μετά τις γερμανικές εκλογές.

Έτσι σύμφωνα με την αλήθεια των αριθμών, κοντά στα 12 δισ. ευρώ ανέρχονται ήδη τα «κόκκινα» δάνεια των νοικοκυριών στην Ελλάδα, εκ των οποίων περίπου τα 7δισ. προέρχονται από τα στεγαστικά. Ήδη, μάλιστα το 8% των στεγαστικών βρίσκεται σε καθυστέρηση για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 90 ημερών, ενώ ο αντίστοιχος δείκτης για τα καταναλωτικά έχει εκτοξευτεί κοντά στο 15%. Παράλληλα, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ξένος τραπεζικός όμιλος, οι ανασφάλιστες καταθέσεις στην Ελλάδα ανέρχονται σε 63 δισ. Ευρώ.

Τα νούμερα αυτά από μόνα τους δεν λένε και πολλά. Εάν όμως συνδυαστούν με την δεδομένη πλέον αποτυχία του προγράμματος «σωτηρίας» της χώρας, της διαφαινόμενης ήδη πρόθεσης του ΔΝΤ να αποσύρει τις δυνάμεις του από το πρόγραμμα και της απροθυμίας της Γερμα-

νίας που προς το παρόν με αφορμή τις γερμανικές εκλογές δεν βγάζει λέξη για το πάπλωμα να σηκώσει από μόνη της το κόστος είτε της νέας χρηματοδότησης, είτε του κουρέματος του ελληνικού χρέους, τότε τα νούμερα αυτά παίρνουν άλλες διαστάσεις.

“Είναι περίπου βέβαιο, ότι όταν ολοκληρωθεί και ανακοινωθεί επίσημα μετά τις γερμανικές εκλογές το πλάνο των τελικών επιλογών, στόχος θα μπει και μάλιστα αιφνιδιαστικά η δεξαμενή των καταθέσεων των «εχόντων» Ελλήνων στις ελληνικές τράπεζες, όπου με ένα κούρεμα ενδεχομένως και των καταθέσεων αρκετά κάτω των 100.000 ευρώ, θα πείσουν ότι το βάρος του κουρέματος ή της αναχρηματοδότησης το σηκώνουν οι Έλληνες καταθέτες και μετά οι πολίτες του ευρωπαϊκού βορά.”

Προετοιμάζοντας την επόμενη μέρα, αμέσως μετά τις γερμανικές εκλογές και επιχειρώντας να διαμορφώσουν ένα επικοινωνιακό πέπλο απόκρυψης των πραγματικών προθέσεων, όσοι κινούν τα νήματα της ακολουθούμενης πολιτικής, επισπεύδουν τις διαδικασίες για την άμεση συμμετοχή και αξιοποίηση του ελληνικού ιδιωτικού χρέους και των ελληνικών καταθέσεων στο κούρεμα ή την αναχρηματοδότηση που με μαθηματική βεβαιότητα έρχεται. Έτσι, στα πλαίσια αυτής ακριβώς της πολιτικής, επιβάλλουν την άρση του παγώματος των πλειστηριασμών, δίνουν δώρο τα σπίτια των «μη εχόντων» στους δανειστές της χώρας, έμμεσα μέσω ξένων εταιρικών οίκων, προσφέροντάς το αντίτιμό τους στην λογιστική απεικόνιση και πείθουν την ευρω-

παϊκή κοινή γνώμη ότι το «νέο» πρόγραμμα βασίζεται στις πλάτες πρώτα των Ελλήνων. Παράλληλα, είναι περίπου βέβαιο, ότι όταν ολοκληρωθεί και ανακοινωθεί επίσημα μετά τις γερμανικές εκλογές το πλάνο των τελικών επιλογών, στόχος θα μπει και μάλιστα αιφνιδιαστικά η δεξαμενή των καταθέσεων των «εχόντων» Ελλήνων στις ελληνικές τράπεζες, όπου με ένα κούρεμα ενδεχομένως και των καταθέσεων αρκετά κάτω των 100.000 ευρώ, θα πείσουν ότι το βάρος του κουρέματος ή της αναχρηματοδότησης το σηκώνουν οι Έλληνες καταθέτες και μετά οι πολίτες του ευρωπαϊκού βορά.

Πηγή Φωτ.: www.atathens.org.

Στη χώρα μας, οι μνημονιακές δυνάμεις που ούτε για στιγμή δεν όρθωσαν ανάστημα στη μνημονιακή λαίλαπα και ακολούθησαν κατά γράμμα τις εντολές του Βερολίνου, ούτε φυσικά την ύστατη αυτή ώρα που ο ελληνικός λαός θα παραδώσει τα σπίτια του και τις όποιες καταθέσεις του έχουν απομείνει στην οικονομικά φασιστική «κρεατομηχανή», θα αντισταθούν έμπρακτα.

Επικοινωνιακά και μόνο θα χειριστούν το θέμα με την επίδειξη μιας δήθεν φιλο-κοινωνικής πολιτικής με κοινωνικά κριτήρια, θα δεχτούν τελικά για να αρθούν και οι όποιες ενστάσεις βουλευτών των κομμάτων της συγκυβέρνησης κοινωνικά κριτήρια στην άρση του παγώματος των πλειστηριασμών, κριτήρια όμως που τελικά θα εξαιρούν εντελώς τυχαία σπίτια οφειλετών στα Εξάρχεια, την Κυψέλη και τα Πατήσια και όχι σπίτια φιλέτα (π.χ. σε τουριστικές ή νησιωτικές περιοχές) που επιθυμούν σφόδρα οι δανειστές μας να «αξιοποιηθούν». Κι αμέσως μετά θα βάλουν στο «κάδρο» τη συζήτηση περί κουρέματος των καταθέσεων, όπου και πάλι με «κοινωνικά» κριτήρια θα εξαιρεθούν καταθέσεις που ουσιαστικά θα είναι ανύπαρκτες. Και το χειρότερο από όλα, η πολιτική αυτή επικοινωνίας, θα ρίξει στην αρένα των κοινωνικών ενστίκτων την διχόνοια, στρέφοντας τη τάξη των μη εχόντων που χάνουν τα σπίτια τους, ενάντια στην πολυτελή τάξη

των μικρο-μεσαίων καταθετών.

“Με οριζόντιες απολύσεις «κακών» υπαλλήλων, με κατασχέσεις σπιτιών και μαζικές εξώσεις, με συρρίκνωση της παιδείας και της υγείας και με μεθόδους μη δημοκρατικής νομιμοποίησης και βίαιης καταστολής δεν θα γλυτώσει κανείς, ακόμη κι εκείνοι (προνομιούχοι) που διατηρούν κάποιο απόθεμα σε τραπεζικό λογαριασμό.”

Στις παρούσες συνθήκες, είναι σίγουρα δύσκολο να πετύχει κανείς με ακρίβεια έναν υπολογισμό για όσα έρχονται. Το σίγουρο είναι ότι το Φθινόπωρο αυτό έρχεται το πλήρωμα του χρόνου για να αναλάβει ο καθένας την ευθύνη των πράξεων και κυρίως των παραλείψεών του. Με οριζόντιες απολύσεις «κακών» υπαλλήλων, με κατασχέσεις σπιτιών και μαζικές εξώσεις, με συρρίκνωση της παιδείας και της υγείας και με μεθόδους μη δημοκρατικής νομιμοποίησης και βίαιης καταστολής δεν θα γλυτώσει κανείς, ακόμη κι εκείνοι (προνομιούχοι) που διατηρούν κάποιο απόθεμα σε τραπεζικό λογαριασμό. Το πολιτικό αυτό σενάριο απαιτεί και το αντίστοιχο κοινωνικό. Με πνεύμα κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης και όχι διάλυσης, με αποφασιστικότητα και τόλμη, ριζοσπαστικά και στοχευμένα, η κοινωνία μπορεί να οργανωθεί και να αντισταθεί στην τελική και τελειωτική επίθεση που θα δεχτεί. Και είναι ίσως η ώρα να κάνουμε όλοι μας μια συζήτηση για το ποιο χρέος αναγνωρίζουμε, ποιο επιθυμούμε να αποπληρώσουμε, σε ποιους και γιατί το χρωστάμε και ποιο τίμημα είμαστε αποφασισμένοι να πληρώσουμε, εάν πραγματικά θελήσουμε υπερασπιζόμενοι το μέλλον των παιδιών μας να μην δεχτούμε στα σπίτια μας τις μπότες οικονομικών εισβολέων που θα φέρουν το μανδύα της συμπαθούς κατά τα άλλα τάξης των δικαστικών επιμελητών, που ιστορικά στην Ελλάδα, μάθαμε να αποκαλούμε κλητήρες. ■

ΒΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η συνέχεια της πολιτικής...

Γιώργος Π. Κρεμμύδας.

12 Ιουλίου 2013

Διαδηλώσεις μετά τον θάνατο του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, Οδός Σινά, Νομική Σχολή, Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 2011.

Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons.

Η διάσημη ρήση του Καρλ φον Κλάουζεβιτς στο μνημειώδες έργο του «Περί του Πολέμου» - «ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα» - συμπυκνώνει την αντιφατική αλλά και συνθετική σχέση της πολιτικής με την βία. Όταν το βιβλίο του μεγάλου Πρώτου στρατιωτικού διδάσκεται στις στρατιωτικές ακαδημίες, ο πόλεμος, η στρατηγική και η τακτική του, αναλύονται υπό αυτό ακριβώς το πρίσμα: ως ένα εργαλείο άσκησης πολιτικής και επιβολής των πολιτικών στόχων και επιδιώξεων όταν τα «κλασσικά» και κατά κανόνα μη βίαια μέσα δεν φέρνουν αποτέλεσμα. Μάλιστα, κατά την προσέγγιση του Κλάουζεβιτς, η βία του πολέμου πρέπει να υποτάσσεται στην λογική της γρήγορης και άμεσης επίτευξης του πολιτικού στόχου και η ένταση της πρέπει να ρυθμίζεται αναλόγως και χωρίς δισταγμούς.

Σειρά γεγονότων της σύγχρονης ιστορίας που ξεκινάνε από τις ιταλικές Ερυθρές Ταξιαρχίες και την γερμανική Φράξια Κόκκινος Στρατός (γνωστή και ως Ομάδα Μπάντερ-Μάινχοφ) και φθάνουν στην 11η Σεπτεμβρίου 2001 και την Αλ-Κάιντα, έχουν συμβάλει στον συστη-

ματικό (και συχνά εσκεμμένο) περιορισμό της συζήτησης για την σχέση βίας και πολιτικής στο πεδίο της τρομοκρατίας ή «τρομοκρατίας». Επειδή οι ορισμοί σε αυτό το πεδίο (και τα εισαγωγικά ή μη) είναι ευαίσθητα εξαρτημένοι από τις αρχικές πολιτικές συνθήκες, τις ιδεολογίες και τις ιδεοληψίες των συνομιλητών θα δεχτούμε - χάριν συντομίας - τους ορισμούς και τις παραδοχές των κυρίαρχων μέσων και της κυρίαρχης ιδεολογίας. Ακόμα όμως και με αυτή την παραδοχή, ο «συμβατικός» πόλεμος και η τρομοκρατία δεν είναι τα μόνα πεδία στα οποία βία και πολιτική συναντώνται. Η πολιτική, ως εγγενώς αντιφατική και έντονα συγκρουσιακή ανθρώπινη διαδικασία, συχνά-πυκνά οδηγείται σε κρίσιμες φάσεις. Τότε οι ρήσεις περί της ασυμβίβαστης σχέσης της δημοκρατίας με τα αδιέξοδα φαίνονται κενές περιεχομένου και δύσκολα έχουν έστω και παρηγορητικό ρόλο.

Όσοι έχουν μελετήσει ή - ακόμα καλύτερα - ζήσει την σύγχρονη ελληνική ιστορία από το 1965 και μετά γνωρίζουν πολύ καλά τις ποικιλόμορφες σχέσεις που βία και πολιτική αναπτύσσουν και πόσο αυτές μπορούν να φτάσουν σε ασύλληπτες ακρότητες και εγκλήματα. Όσοι πάντως τον ιστορικό δρόμο με αντίστροφη φορά (από το 1965 μέχρι την ελληνική επανάσταση) κατανοούν πόσο έντονα η βία και η πολιτική, στενά σχετισμένες μεταξύ τους, έχουν καθορίσει την πορεία της σύγχρονης Ελλάδας. Για τους νεότερους οι Πλατείες της Αθήνας, του Καΐρου και της Κωνσταντινούπολης ζωγραφίζουν με έντονα χρώματα τις σχέσεις πολιτικής και βίας. Ταυτόχρονα, ο θερμός Δεκέμβρης που ακολούθησε τη δολοφονία Γρηγορόπουλου το 2008, και ο Μάιος του 2010 με τον εμπρησμό του υποκαταστήματος της Marfin, ο οποίος οδήγησε σε τραγικό θάνατο τρεις ανθρώπους, έχουν ξεχωριστή θέση στην κατανόηση των σχέσεων αυτών.

Στην περίπτωση Γρηγορόπουλου το έντονο και διαρκές βίαιο ξέσπασμα που ακολούθησε φανέρωνε ότι στην ελληνική κοινωνία - πολύ πριν αυτή αισθανθεί τις συνέπειες της κρίσης που τότε ξεκινούσε από τις Η.Π.Α. - υπήρχαν οι κοινωνικές εκείνες συνθήκες που δημιουργούσαν άφθονη εύφλεκτη ύλη. Αρκούσε μόνο μια σπίθα για να ξεκινήσει η φωτιά

και η σπίθα ήρθε με την δολοφονία ενός 16χρονου. Και οι συνθήκες που έκαναν εύφλεκτη την τότε κοινωνία ήταν οι ίδιες με αυτές που η Κρίση δυσβάσταχτα μεγέθυνε: ανεργία, εκμετάλλευση, κοινωνική αδικία, πολιτική περιθωριοποίηση, αποκλεισμός.

“Το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό σύστημα στο οποίο ζούμε είναι από το σχεδιασμό του ελαττωματικό και ταγμένο να οδηγή σε κρίσεις και αδιέξοδα.”

Στην περίπτωση της Marfin, ένα λιγότερο ή περισσότερο «τυχαίο» αλλά απόλυτα βίαιο και εγκληματικό γεγονός βρέθηκε με τον κατάλληλο χρονισμό, την κατάλληλη ένταση και κατάλληλη στόχευση που χρειαζόταν για να αναστείλει για μεγάλο διάστημα τις ασυγκράτητες μαζικές απεργίες και διαδηλώσεις

εκείνης της περιόδου. Χρειάστηκε ένας ολόκληρος χρόνος σκληρών μέτρων για να ξαναβγεί ο κόσμος στους δρόμους και παρόλα αυτά, όταν ο κόσμος επανήλθε αγανακτισμένος, η μορφή των κινητοποιήσεων είχε αλλάξει ανεπιστρεπτί. Τέτοιο «τυχαίο» γεγονός είναι δύσκολο ακόμα και να το παραγγείλεις.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2011. Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons.

Το κύμα των αγανακτισμένων του Μαΐου του 2011 που ακολούθησε ένα χρόνο μετά, πνίγηκε και εξαλείφτηκε ανάμεσα σε δακρυγόνα, υποταγμένες κυβερνήσεις, αυτιστικά κοινοβούλια, παλαιοιολιτικές κομματικές ηγεσίες και επερχόμενους μπράβους του πολιτικού συστήματος. Ότι δεν αποτέλεωσαν τα δα-

κρυγόνια και η αστυνομική βία, λοιδορήθηκε και ποδοπατήθηκε από τηλεοπτικού άμβωνος και στη συνέχεια κόνσερβοποιήθηκε, οδηγήθηκε στην απογοήτευση ή απενεργοποιήθηκε στις εκλογές του 2012.

Έκτοτε έχουμε απομείνει, στερεότυπα να αναρωτιόμαστε «γιατί δεν αντιδρά ο κόσμος». Και όταν η λύση δεν αναζητείται στους... αεροψεκασμούς ακούμε παραλληλισμούς, ευχολόγια και αφορισμούς που σχετίζονται με την Δημοκρατία της Βαϊμάρης, παράδειγμα μάλλον παραπλανητικό για τα δικά μας δεδομένα. Όσοι καταφεύγουν στην εύκολη ερμηνεία των αεροψεκασμών αφέλεστατα αγνοούν ότι οι στρατιωτικές ψυχολογικές επιχειρήσεις (psychological warfare operations), είναι πολύ φθηνότερες, αποτελεσματικότερες και ιδιαίτερα προσιτές ειδικά όταν το σύνολο των ηλεκτρονικών και έντυπων μέσων είναι πρόθυμο καθ' υπόδειξη και υπαγόρευση να τις εκτελέσει. Και όταν οι συγκεκριμένες μέθοδοι έχουν με επιτυχία δοκιμαστεί σε πολεμικές περιόδους, η εφαρμογή τους σε έναν λαό που έχει υποστεί οικονομική καταστροφή συγκρίσιμη σε ένταση με αυτήν του τελευταίου παγκοσμίου πολέμου δεν μπορεί παρά να επιτείνει τα αποτελέσματα του σοκ απενεργοποιώντας κάθε δύναμη αντίστασης.

Δεν είναι τυχαίο που τα τελευταία χρόνια οι ανακοινώσεις από τα δελτία των οκτώ θυμίζουν ολοένα και περισσότερο πολεμικά ανακοινωθέντα.

Ωστόσο, κάτι που διαφεύγει της προσοχής πολλών είναι οι διαστάσεις που η κοινωνική βία μπορεί να λάβει σε περιόδους έντονων κρίσεων όταν η καταστροφή ξεπεράσει τα όρια της ανθρώπινης αντοχής. Υπάρχει ένα κρίσιμο σημείο μετά το οποίο όλο και περισσότερα από

τα μέχρι χθες παθητικά θύματα γίνονται πρόθυμοι μάρτυρες που δεν έχουν πλέον τίποτα να χάσουν. Η βία από ταμπό γίνεται διέξοδος και λύτρωση. Τότε δεν υπάρχουν δακρυγόνα, δεν υπάρχουν οδοφράγματα, δεν υπάρχουν όπλα, δεν υπάρχουν αστυνομίες που να μπορούν να αντέξουν το βάρος της ανθρώπινης απόγνωσης. Η εμπειρία της Αργεντινής και πρόσφατα της Βραζιλίας αυτό μας διδάσκουν.

Δεν πιστεύω ότι «η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα». Το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό σύστημα στο οποίο ζούμε είναι από το σχεδιασμό του ελαττωματικό και ταγμένο να οδηγεί σε κρίσεις και αδιέξοδα, διαθέτει, όμως, βαλβίδες ασφαλείας και εκτόνωσης που μέχρι τώρα το κράτησαν ζωντανό αν και όχι αλώβητο. Ωστόσο ακόμα και οι καλύτερες χύτερες ταχύτητας με τις πιο αποδοτικές βαλβίδες ασφαλείας, υπό συγκεκριμένες συνθήκες μπορούν να εκραγούν. Τότε οι βαλβίδες είναι εντελώς άχρηστες και η ασφάλεια και ακεραιότητα του «μείγρου» αμφίβολη.

Και το ερώτημα που πλανάται είναι «θα βρεθούμε σε αυτή την κατάσταση;». Πόσο πιθανή είναι άραγε μια γενικευμένη βίαιη εξέγερση του κόσμου και πόσο μακριά βρίσκεται; Η απάντηση δεν είναι εύκολη και αυτό γιατί στις ανθρώπινες κοινωνίες και στην πολιτική δεν υπάρχουν ποσοτικοί κανόνες. Έτσι δεν είναι με σαφήνεια γνωστό πόσες χιλιάδες απολύσεις, πόσες χιλιάδες αυτοκτονίες και πόσα εκατομμύρια ανέργους χρειαζόμαστε πριν η βία πάψει να στρέφεται κατά του εαυτού και στραφεί κατά παντός υπευθύνου ή αρχίσει να πίπτει επί δικαίων και αδικών.

Εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι υπάρχουν εναλλακτικά σενάρια που δεν την περιλαμβάνουν ως λύση. Ένα - το καλύτερο αν και όχι το πιο εφικτό - θα ήταν η εξεύρεση πολιτικής λύσης, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, που να αναχαιτίζει την καταστροφική και ανθρωποφαγική μανία των οικονομικών πολιτικών που εφαρμόζονται. Τέτοια λύση αν και υπαρκτή, αν και εύκολη, είναι εξαιρετικά δύσκολο να εφαρμοστεί δεδομένων των συσχετισμών και συγκυριών εντός και εκτός της χώρας.

Είναι επίσης βέβαιο ότι υπάρχουν εναλλακτικά σενάρια που είναι χειρότερα και από την χρήση βίας για την αναζήτηση λύσης. Το χειρότερο είναι η κοσμοβοποίηση της πολιτικής ζωής της χώρας, δηλαδή η μετατροπή της σε ένα άβουλο προτεκτοράτο χωρίς ουσιαστικά πολιτική ηγεσία και με την κοινωνία διαρκώς να αποσυντίθεται χωρίς να έχει ουδεμία εμφανή δυνατότητα αντίδρασης.

Είναι δύσκολο να πει κανείς πόσο δύσκολο ή πόσο μακρινό είναι το σενάριο μιας γενικευμένης βίαιης εξέγερσης της κοινωνίας. Σίγουρα σε μια χώρα που έχει περάσει και δεν έχει ξεπεράσει έναν εμφύλιο και μια σχετικά πρόσφατη δικτατορία η πιθανότητα του σεναρίου δεν είναι μηδενική. Ίσως αντί να αναρωτιόμαστε «γιατί δεν αντιδρά ο κόσμος» πρέπει να αρχίσουμε να φοβόμαστε και να τρέμουμε την σιωπή του. Γιατί όσο η κοινωνία αργεί να εκφραστεί, όσο αργεί να αντιδράσει, τόσο πιο έντονο και βίαιο θα είναι το ξέσπασμα της, αν και όταν αυτό υπάρξει. Τότε το μόνο που θα μπορεί να ευχηθεί κανείς είναι ένας στίχος από ένα τραγούδι που έγραψε τη δική του ιστορία σε εποχές εξίσου δύσκολες: «βοήθα καλέ μου μη φαγωθούμε μεταξύ μας».

Φωτογραφία του ιταλού πολιτικού Άλντο Μόρο κατά την διάρκεια της ομηρείας του από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες. Μετά από 54 ημέρες κράτησης ο Μόρο δολοφονήθηκε μέσα ή κοντά στη Ρώμη στις 9 Μαΐου 1978. Το πτώμα του βρέθηκε αργότερα την ίδια ημέρα σε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο.

Πηγή: Wikipedia.

Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons.

- Karl Von Clausewitz. Περί του πολέμου. μετάφραση Νατάσα Ξεπουλιά. - Θεσσαλονίκη: Βάνιας, 1999. - 424σ.
- Συλλογικό έργο. Η πολιτική βία είναι πάντοτε φασιστική: Μια συλλογή κειμένων ενάντια στον τρόπο - επιμέλεια σειράς Θανάσης Παλλάτος. - 1η έκδ. - Θεσσαλονίκη: Διάπυρον, 2010. - 211σ.
- Περικλής Κοροβέσης. Τι είναι εν τέλει η πολιτική βία; tvxs.gr/node/59859 - 5/5/2011.
- Μαρία Ανδρέου. Ποιοι σκότωσαν τη δημόσια τηλεόραση! (Συνέντευξη του Γιώργου Αυγερόπουλου) - Το Παρόν - 07/07/2013.
- Σαρτρ-Μπάντερ: Όταν ο φιλόσοφος συνάντησε τον τρομοκράτη. tvxs.gr/node/119264 - 12/2/2013.
- Κλεάνθη Γρίβα. Ακροδεξιά και Τρομοκρατία στην Ευρώπη. Ανιχνεύσεις 26/6/12 (www.anixneuseis.gr/?p=43206). ■

Υδρογονάνθρακες στο Ιόνιο

Η πλατφόρμα γεώτρησης της Βόρειας Θάλασσας Deepsea Delta. Πηγή Φωτ.: WikiMedia Commons.

Η Ιστορία με τις εξορύξεις υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, δεν είναι μια εύκολη περίπτωση. Αντίθετα με τα ευχολόγια των αρμοδίων υπουργών, τους πανηγυρισμούς για την μεγάλη ενε-

ργιακή επιτυχία της χώρας και τις υποσχέσεις για οικονομική ευμάρεια τα προσεχή χρόνια, υπάρχει μια άλλη διάσταση, πολύ πιο σημαντική, που οφείλει να απασχολεί κάθε άνθρωπο ανεξαρτήτως της πολιτικής του τοποθέτησης. Ερωτήματα όπως αυτά που αφορούν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, την επίδραση της μεγάλης σεισμικότητας του Ιονίου στις εξορύξεις και τις συνέπειες αυτής της μορφής ανάπτυξης για τους κατοίκους των νησιών μας, σήμερα αλλά και τις επόμενες δεκαετίες, δεν έχουν ακόμη απαντηθεί, αφήνοντας τις τοπικές κοινωνίες μακριά από τις πραγματικές και ουσιαστικές διαστάσεις των εξορύξεων. Σήμερα, το Έστο, παρουσιάζει αρχικά τις απόψεις αυτές που παρά τις όποιες αντιθέσεις τους, συνθέτουν μια διαφορετική ανάγνωση όσων οι τηλεοπτικοί δείκτες επιμένουν να παρουσιάζουν ως μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα και τον τόπο μας. ■

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Να μην γίνει το Ιόνιο, ενεργειακή χαβούζα της Ευρώπης

Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία Κεφαλονιάς.

5 Αυγούστου 2013

Ανεξήγητη φαντάζει ακόμη και με όρους κοινής λογικής, η ταχύτητα με την οποία η κυβέρνηση δια του αρμοδίου Υπουργού, προωθεί την «αξιοποίηση» των κοιτασμάτων στο Ιόνιο. Έτσι, ενώ μόλις προ λίγων ημερών «υποσχέθηκε» την παραχώρηση των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης και την έναρξη των πρώτων εργασιών το πρώτο τρίμηνο του 2014, με ομιλία του μόλις χθες στα Χανιά, ανακοίνωσε πανηγυρικά την επικύρωση τριών συμβάσεων εκχώρησης μόλις τα μέσα Σεπτεμβρίου.

Η αλλαγή αυτή στους χρόνους εκχώρησης ουσιαστικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Ιόνιο, από μόνη της δεν φαίνεται και τόσο αθώα. Τι αλήθεια άλλαξε το τελευταίο διάστημα και ποιοι λόγοι επιβάλλουν αυτή την «περίεργη» βιασύνη; Μήπως τελικά, τα επιτελικά κυβερνητικά γραφεία γνωρίζουν κάτι σε σχέση με τις γεωπολιτικές αλλά και τις εσωτερικές πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις που αναμένονται το Φθινόπωρο, κάτι που ήδη ο ξένος κυρίως τύπος, όλο και πιο συχνά αναφέρει ή υπονοεί;

Η αλήθεια είναι ότι το ζήτημα των εξορύξεων είναι πολύ σοβαρό για να δικαιολογεί την επιπολαιότητα με την οποία προσεγγίζεται και την επίσπευση των διαδικασιών. Επίσπευση που ουσια-

στικά δεν ακολουθείται κι από την επιβεβλημένη ανάγκη για πλήρη και συνολική ενημέρωση των τοπικών κοινωνιών και μάλιστα άμεσα. Η παντελής αυτή έλλειψη ακόμη και της πιο απλής ενημέρωσης, χρυσώνεται από το χάπι της εναρμόνισης της ευρωπαϊκής οδηγίας για τη λήψη μέτρων κατά των ατυχημάτων (λέξη για τα απόβλητα της συνήθους δραστηριότητας) και της πρόσληψης 1.000 ατόμων στην ευρύτερη χερσαία περιοχή, όσο και με την «δέσμευσή» του τα έσοδα να ανακατευθυνθούν στη χρηματοδότηση και στήριξη της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας και ένα μικρότερο μέρος του να στηρίζουν τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές έρευνες και όλα τα ερευνητικά προγράμματα που κάνουν τα ελληνικά πανεπιστήμια και Έλληνες επιστήμονες σε ζητήματα αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας!!!

Αν και ο αντίλογος θα μπορούσε να είναι αφοπλιστικός και μάλιστα ηχηρός στις «δεσμεύσεις» αυτές του αρμοδίου Υπουργού, ιδιαίτερα δε σε συνάρτηση με την στοιχειώδη έλλειψη εμπιστοσύνης που ο μέσος πολίτης μπορεί να επιδείξει σε ένα αναξιόπιστο πολιτικό σύστημα που μας έφερε στην θέση αυτή λεηλατώντας το ασφαλιστικό σύστημα που τώρα «αγωνιά» να διασώσει με τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες, κύριο μέλημα κάθε πολίτη και κατοίκου των νησιών του Ιονίου και των παρά-

κτιων ηπειρωτικών τμημάτων του, οφείλουν να είναι οι κίνδυνοι από μια τόσο σοβαρή και μακροχρόνια δραστηριότητα στην περιοχή.

Για πολλοστή φορά και παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις φορέων και ομάδων πολιτών, η κεντρική πολιτική ηγεσία αλλά και οι αιρετοί αρμόδιοι Περιφερειάρχες, αγνοούν την σπουδαιότητα των εξορύξεων στην ευρύτερη περιοχή, αποφεύγουν οποιαδήποτε επίσημη ενημέρωση των τοπικών κοινωνιών, των κατοίκων και των επαγγελματιών οργανώσεων για τις επιπτώσεις των εξορύξεων στη ζωή και την δραστηριότητά τους και κρύβονται πίσω από άστοχες υποσχέσεις περί αναβάθμισης της περιοχής, χωρίς όμως ούτε μια αναφορά στο ανθρώπινο και περιβαλλοντικό κόστος της αξιοποίησης αυτής.

Στο δικό μας νησί, την Κεφαλονιά, για μια ακόμη φορά καλούμε κάθε αρμόδιο φορέα και κυρίως τον Αντιπεριφερειάρχη που δηλώνει πως δεν θα αφήσει την Κεφαλονιά να γίνει βραχονησίδα να είναι συνεπής στη δήλωσή του αυτή εμπράκτως και να συγκαλέσει επιστημονικό συνέδριο ανεξάρτητων επιστημόνων από όλους τους επιστημονικούς συναφείς κλάδους για να ενημερωθούν οι κάτοικοι του νησιού για τις επιπτώσεις των εξορύξεων στο περιβάλλον και τη ζωή τους, οι επαγγελματίες του νησιού για την αλλοίωση στην οικονομική τους δραστηριότητα (τουρισμός-εμπόριο) και

για την επερχόμενη υποβάθμιση αρχικά της εμπορικής αξίας των προϊόντων τους (κτηνοτρόφοι-τυροκόμοι). Καλούμε επίσης το δημοτικό συμβούλιο της Κεφαλονιάς, να συζητήσει σε έκτακτη συνεδρίαση του το θέμα των εξορύξεων και να τοποθετηθούν σε αυτό οι δημοτικές πα-

ρατάξεις, καθώς και πολίτες και κινήσεις πολιτών.

Τέλος, καλούμε κάθε πολίτη, κίνηση και φορέα που δεν έχει πεισθεί με τα επιχειρήματά μας, να συστρατευθεί μαζί μας διεκδικώντας την ενημέρωση που δικαιούμαστε και αν δεν λάβει επαρ-

κείς και πειστικές απαντήσεις να αγωνιστούμε μαζί για να μην γίνει η Κεφαλονιά και συνολικά το Ιόνιο, «πλυντήριο» αποβλήτων και (κατα)μαυρου χρήματος, να μην γίνει η ευρωπαϊκή ενεργειακή χαβούζα. ■

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΡΧΩΝ (ΑΝ.Α.Σ.Α.)

Επερώτηση προς τον Περιφερειάρχη κ. Σπύρου.

Εγκρίθηκε η ΣΠΜΕ για τους υδρογονάνθρακες στο Ιόνιο;
Συμπεριελήφθη η απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου;

Θεόδωρος Γαλιατσάτος.

Περιφερειακός Σύμβουλος, Επικεφαλής «Ανεξάρτητης Αυτοδιοικητικής Συνεργασίας Αρχών» (ΑΝ.Α.Σ.Α.).

Τετάρτη, 11 Σεπτεμβρίου 2013

Σύμφωνα με πρόσφατες δηλώσεις του τεχνικού συμβούλου που έχει προσλάβει η ΠΠΝ για τα θέματα των υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, ο υπουργός ΠΕΚΑ έχει υπογράψει την έγκριση των δύο σχετικών Στρατηγικών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ).

Αν αυτό αληθεύει, και λόγω της σοβαρότητας του θέματος επερωτάσθε:

- Γιατί δεν έχετε ακόμη προχωρήσει σε ενημέρωση αφ ενός του Περιφερεια-

κού Συμβουλίου και αφ ετέρου των πολιτών του Ιονίου;

- Περίλαμβάνει η απόφαση του υπουργού τις απόλυτα δικαιολογημένες αιτιάσεις που καταγράφονται στις σχετικές αποφάσεις του ΠΣ, καθώς και τον γενικότερο προβληματισμό του συλλογικού οργάνου της ΠΠΝ;

- Αντιλαμβάνεσθε την ιστορική σημασία των όποιων ενεργειών σας και το μέγεθος της ιστορικής ευθύνης που επωμίζεστε απέναντι στους πολίτες του Ιονίου;

- Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση των μνημονίων σπεύδει να παραδώσει την περιοχή στα νύχια των τεράστιων εκμεταλλευτικών συμφερόντων των πετρε-

λαίων και του φυσικού αερίου. Θα υπερασπισθείτε, επί της ουσίας, την αειφορία του περιβάλλοντος, την ασφάλεια των κατοίκων και των υποδομών, την ποιότητα ζωής και την βιωσιμότητα των μορφών της οικονομίας που συνάδουν με τον χώρο του Ιονίου;

Η ΑΝ.Α.Σ.Α, και μαζί της οι χιλιάδες συμπολίτες και συμπολίτισσες, αναμένει με ενδιαφέρον τις απαντήσεις σας, προκειμένου να καθορίσει την περαιτέρω στάση της.

Αργοστόλι, 11/9/2013

Θεόδωρος Γαλιατσάτος

Περιφερειακός Σύμβουλος

Επικεφαλής ΑΝ.Α.Σ.Α. ■

ΑΠΟΨΗ

«Βάλανε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα»

Περιβαλλοντικό ξεπούλημα, οι Υπουργικές αποφάσεις για τους υδρογονάνθρακες

Μάκης Φόρτες.

Περιφερειακός Σύμβουλος,
«Επτανησιακή Αναγέννηση».

14 Σεπτεμβρίου 2013

Πρόσφατα κυκλοφόρησε η πληροφορία πως το Υπουργείο προχώρησε στην έγκριση των Στρατηγικών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, δίχως να λάβει υπόψη του τις παρατηρήσεις του Περιφερειακού Συμβουλίου Ιονίων Νήσων πριν ένα χρόνο.

Να θυμίσω ότι την 1η Ιουλίου 2012 στο Αργοστόλι το Περιφερειακό Συμβούλιο Ιονίων Νήσων γνωμοδότησε αρνητικά για τις δύο μελέτες παρά την αρχική θετική εισήγηση του Περιφερειάρχη κ. Σπύρου, σε αντίθεση με το Περιφε-

ρειακό Συμβούλιο Δυτικής Ελλάδας που γνωμοδότησε θετικά.

Τον περασμένο Μάιο είχα ρωτήσει τον Περιφερειάρχη κ. Σπύρου για την τύχη των ΣΜΠΕ και ως συνήθως ήταν καθησυχαστικός και πιστός στην προσφιλή του τακτική «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε».

Τελικά η πληροφορία ...είναι αληθινή !!!

Με ημερομηνία 8/8/2013 δημοσιεύτηκαν και οι δύο αποφάσεις για τις ΣΜΠΕ υπογεγραμμένες από τους Υπουργούς ΥΠΕΚΑ κ. Ι. Μανιάτη και Ναυτιλίας κ. Μ. Βαρβιτσιώτη !!!

Η πρώτη (ΑΔΑ: ΒΛΩΛ0-0ΗΡ) με τίτλο «Έγκριση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για το πρόγραμμα έρευνας και εκμετάλλευ-

σης υδρογονανθράκων στην περιοχή του δυτικού Πατραϊκού κόλπου» και η δεύτερη (ΑΔΑ: ΒΛΩΛ0-7ΑΑ) με τίτλο «Έγκριση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για το πρόγραμμα έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην περιοχή του δυτικού Πατραϊκού κόλπου».

Κάποιες παρατηρήσεις αβίαστα προκύπτουν από την απλή ανάγνωση των δύο Υπουργικών αποφάσεων.

1. Εντύπωση κάνει καταρχήν πως ενώ στους αποδέκτες περιλαμβάνεται το Περιφερειακό Συμβούλιο της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων ο Περιφερειάρχης κ. Σ. Σπύρου και ο Πρόεδρος κ. Ν. Μηλιώτης όχι μόνο δεν έχουν ενημερώσει τους πολίτες, αλλά ούτε καν το περιφερειακό συμβούλιο που συνεδρίασε μάλιστα την

περασμένη εβδομάδα 6 και 7 Σεπτεμβρίου στη Λευκάδα!!!

Έγκριση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για το πρόγραμμα έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην περιοχή του δυτικού Πατραϊκού κόλπου. ΑΔΑ: ΒΑΩΛΟ-0ΗΡ,

Έγκριση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στην περιοχή του δυτικού Κατάκολου. ΑΔΑ: ΒΑΩΛΟ-7ΑΛ,

2. Μια απλή ματιά στις δύο Υπουργικές αποφάσεις δείχνει πως οι δύο εγκριτικές αποφάσεις για τις δύο **διαφορετικές περιοχές** (και το τονίζω το διαφορετικές) είναι ...η μία πιστή αντιγραφή της άλλης (εκτός μιας πρότασης...)!!! Η επισήμανση του περιφερειακού συμβουλίου (μετά την αποκάλυψη του καθηγητή κ. Ν. Βαρώτση) ότι οι δύο ΣΜΠΕ είναι ...αντιγραφή της αντίστοιχης μελέτης από την ΑΟΖ της Κύπρου ουδόλως επηρέασε τους δύο υπογράφοντες τις αποφάσεις υπουργούς, να καλύψουν νομικά την πρωτοφανή επισημονική (και όχι μόνο) απάτη !!!

3. Η σύγκριση των δύο Υπουργικών αποφάσεων με τις αντίστοιχες αποφάσεις του περιφερειακού συμβουλίου Ιονίων Νήσων (145-10/2012 και 146-10/2012)

δείχνει πως οι 33 παρατηρήσεις του ανώτερου συλλογικού οργάνου των Επτανησίων πολιτών πήγαν στον υπουργικό κάλαθο των αγρήστων και ελάχιστα λήφθηκαν υπόψη !!!

4. Αυτό που εντυπωσιάζει είναι ότι η υψηλή σεισμική επικινδυνότητα της περιοχής ξεπετιέται και στις δύο υπουργικές αποφάσεις με ...μία ευχή: «η ασφάλεια κάθε γεώτρησης θα πρέπει να λάβει υπόψη την υψηλή σεισμική επικινδυνότητα που χαρακτηρίζει την περιοχή»!!!

5. Σύμφωνα με τις εγκεκριμένες ΣΜΠΕ, άμεσες επιπτώσεις από την έρευνα και την εκμετάλλευση θα έχουν από μεν την πρώτη στα νότια της Κεφαλονιάς (κατ'εφημισμό «δυτικού Πατραϊκού κόλπου») 49 δημοτικά διαμερίσματα της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (18 της Κεφαλονιάς, 8 της Ιθάκης, 15 της Ζακύνθου, 5 της Λευκάδας και 3 του Μεγανησιού) και 17 της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας (12 της Ηλείας και 5 της Αιτωλοακαρνανίας και κανένα της Αχαΐας έστω και αν ονομάζεται η περιοχή... «δυτικού Πατραϊκού κόλπου»). Από δε την δεύτερη στο Κατάκολο άμεσες επιπτώσεις θα υπάρξουν σε 19 δημοτικά διαμερίσματα της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (και τα 19 της Ζακύνθου) και 37 της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας (όλα της Ηλείας).

Όλες οι περιοχές είναι ιδιαίτερου φυσικού κάλους και βασική οικονομική δραστηριότητα είναι ο τουρισμός με πάνω από ένα εκατομμύριο ξένους τουρίστες, ξέχωρα τους Έλληνες.

Παρ'όλα αυτά η σημαντικότερη παρατήρηση του περιφερειακού συμβουλίου ότι «Στις ΣΜΠΕ υπάρχει ελάχιστη κάλυψη για περιπτώσεις ατυχημάτων κατά τη διάρκεια των γεωτρήσεων που μπορεί να οδηγήσουν σε καταστροφή τουλάχιστον για κλειστές θάλασσες όπως το Κατάκολο», ξεπερνιέται στις Υπουργικές αποφάσεις με γενικόλογες αναφορές και πολλά «θα» στην εγκεκριμένη μελέτη !!!

Η πρόσφατη περίπτωση (το 2010) της τεράστιας οικολογικής καταστροφής στον κόλπο του Μεξικού με την απελευθέρωση 4,9 εκατομμυρίων βαρελιών παρ'ότι αναφέρεται στις αποφάσεις του περιφερειακού συμβουλίου σαν παράδειγμα προς αποφυγή, ξεπερνιέται από τις Υπουργικές αποφάσεις λες και δεν συνέβη.

6. Είναι γνωστό ότι ενώ βρίσκονται σε απόσταση αναπνοής από τις περιοχές που θα γίνουν οι γεωτρήσεις

το Θαλάσσιο Εθνικό Πάρκο της Ζακύνθου, το Εθνικό Πάρκο Κοτυχίου – Στροφυλλιάς στην Αχαΐα και το Εθνικό Πάρκο της Λιμνοθάλασσας Μεσολογίου – Αιτωλικού στις Υπουργικές αποφάσεις **δεν γίνεται καμία αναφορά!!!**

7ο και τελευταίο. Στις δύο μελέτες προβλέπεται το εξής εκπληκτικό που επιβεβαιώνει ότι η κυβέρνηση των μνημονίων παραδίδεται άνευ όρων (τουλάχιστον περιβαλλοντικών) στα τεράστια συμφέροντα εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων:

«Η ολοκληρωμένη μέριμνα για την πρόληψη, τον περιορισμό και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στο περιβάλλον θα πρέπει να ανατεθεί σε διακριτή Μονάδα Περιβάλλοντος. Η μονάδα αυτή θα οργανωθεί και θα λειτουργεί με αποκλειστική ευθύνη του φορέα στον οποίο θα έχει παραχωρηθεί το δικαίωμα έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην περιοχή»!!!

Αν είναι δυνατόν! «Βάλανε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα»!

Χρειάζεται να είσαι ειδικός για να καταλάβεις ότι είναι περιβαλλοντικό ξεπούλημα να δίνεις «την πρόληψη, τον περιορισμό και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στο περιβάλλον» στην εταιρεία που θα κάνει την εξόρυξη των υδρογονανθράκων;

Ή μήπως δεν γνωρίζουν ότι οι αρχές των ΗΠΑ αναγκάστηκαν να επιβάλλουν τεράστια πρόστιμα στην περίπτωση της BP στον κόλπο του Μεξικού, όταν αποκαλύφθηκε ότι ο πετρελαϊκός κολοσσός όχι μόνο έλεγε ψέματα προς το κοινό και τις αρχές σχετικά με το μέγεθος της διαρροής, αλλά και παρακώλυσε τις έρευνες.

Γ'άλλη μία φορά η κυβέρνηση (και γενικά το κεντρικό πολιτικό σύστημα) συμπεριφέρεται απαξιωτικά στην αυτοδιοίκηση και μέσω αυτής στην τοπική κοινωνία, με το να κάνει ό,τι γουστάρει σε κρίσιμα ζητήματα, όπως στην προκειμένη περίπτωση της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων.

Το πρόβλημα όμως στις σχέσεις των θεσμών στην εποχή των μνημονίων, έχει μετατοπιστεί παραδόξως και παρά την πληθώρα των κοινωνικών προβλημάτων από την παραδοσιακή αντίθεση κεντρικού κράτους – αυτοδιοίκησης, στην πρωτοφανή αφαρία αυτοδιοίκησης και πολιτών.

Η κυβέρνηση απλά ...«βρίσκει και τα κάνει», οπότε και η κατάσταση μπορεί να γίνει αναστρέψιμη! ■

ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΕΣ ΣΕ ΙΟΝΙΟ ΚΑΙ ΝΟΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

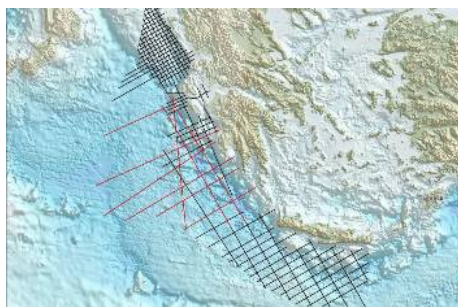
Προχωρά η διαδικασία παράδοσης στα μονοπώλια

Μέχρι τα τέλη του χρόνου τα αποτελέσματα των ερευνών της νορβηγικής εταιρείας, σε κοινοπραξία ομίλων τα πετρελαιο του Κατάκολου

Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ.

Σάββατο 31 Αυγούστου 2013

Συνεχίζει η κυβέρνηση να αξιοποιεί τους πιθανούς υδρογονάνθρακες στην Ελλάδα για να καλλιεργήσει προσδοκίες στο λαό ότι η παράδοση του ορυκτού πλούτου στα μονοπώλια γίνεται για το δικό του συμφέρον και ότι θα συμβάλει προς όφελός του στην έξοδο της οικονομίας από την κρίση. Χτες, ο υπουργός Ενέργειας, Γ. Μανιάτης, επανήλθε στο ζήτημα και ανακοίνωσε ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα παραλάβει την επεξεργασία ολόκληρου του πακέτου των σεισμικών δεδομένων, που πραγματοποιήθηκαν σε Ιόνιο και νότια της Κρήτης από τη νορβηγική εταιρεία PGS.

Ο χάρτης με τις διαλεύσεις του νορβηγικού ερευνητικού από τα σημεία όπου εικάζεται ότι υπάρχουν υδρογονάνθρακες στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης.

Ηδη, σύμφωνα με τον ίδιο, η πρώτη επεξεργασία του συνολικού προγράμματος έχει ολοκληρωθεί σε ποσοστό 80%. Στη δήλωσή του ο Γ. Μανιάτης διαβεβαίωσε τα ντόπια και ξένα μονοπώλια ότι «προχωρούμε σταθερά και ταχύτατα στην υλοποίηση όλων των στόχων της εθνικής ενεργειακής πολιτικής που

έχουμε χαράξει. Σε συνθήκες αβεβαιότητας για την ευρύτερη περιοχή μας, καθιστούμε την Ελλάδα προπύργιο ενεργειακής ασφάλειας για ολόκληρη την Ευρώπη».

Οι παραπάνω δηλώσεις έγιναν με αφορμή την κατάθεση κοινής προσφοράς για την αξιοποίηση του εντοπισμένου κοιτάσματος στην περιοχή του Κατάκολου (Δυτική Ηλεία), από τις διαγωνιζόμενες εταιρείες «Energean Oil & Gas SA», «Trajan Oil and Gas Ltd» και «Grekoil Energy Ventures Ltd». Στη νέα κοινοπραξία, οι τρεις εταιρείες θα συμμετέχουν με ποσοστό 42,5%, 15% και 42,5% αντίστοιχα.

Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των εταιρειών είχαν ξεκινήσει στα μέσα του περασμένου Ιούλη, με παρότρυνση του υπουργείου ΠΕΚΑ, ύστερα από ομόφωνη εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, η οποία εκτίμησε ότι η αλληλοσυμπλήρωση των δύο ανταγωνιστικών προτάσεων, που είχαν κατατεθεί αρχικά, «εξυπηρετεί αρτιότερα και αποτελεσματικότερα τους σκοπούς του

δημόσιου συμφέροντος».

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα συμβιβασμό ανάμεσα σε ανταγωνιζόμενους επιχειρηματικούς ομίλους, προκειμένου να ανταποκριθούν στα κριτήρια που βάζει ο κρατικός διαγωνισμός για την παράδοση των υδρογονανθράκων, με αμοιβαίο κέρδος. Η συγκεκριμένη πρακτική ονομάζεται «επιβεβλημένη συνεργασία» (forced marriage) και χρησιμοποιείται ευρέως στο εξωτερικό. Σύμφωνα με στελέχη του ΥΠΕΚΑ, η νέα πρόταση, εφόσον γίνει αποδεκτή, έχει συμπεριλάβει όλες τις «βέλτιστες παραμέτρους» από κάθε ξεχωριστή προσφορά.

Υπενθυμίζεται ότι μέσα στο Σεπτέμβριο θα έρθουν στη Βουλή για κύρωση οι συμβάσεις που θα έχει υπογράψει η κυβέρνηση με επιχειρηματικούς ομίλους για έρευνες στον Πατραϊκό και στο οικόπεδο των Ιωαννίνων. Οι κοινοπραξίες που προτείνονται ως ανάδοχοι για τις έρευνες είναι η «Energean Oil And Gas»/«Petra» για τα Γιάννενα και η ΕΛΠΕ/«Edison»/«Petroceltic» για τον Πατραϊκό Κόλπο. Το ΥΠΕΚΑ ισχυρίζεται ότι υπάρχουν 200 εκατ. βαρέλια πετρελαίου στον Πατραϊκό Κόλπο, 50 έως 80 εκατ. βαρέλια στα Γιάννενα και 3 εκατ. βαρέλια στο Κατάκολο. Από την παράδοσή τους στα μονοπώλια, προσδοκά έσοδα (από Πατραϊκό και Γιάννενα) της τάξης των 11 δισ. ευρώ, σε βάθος 25ετίας. ■

Εμίρηδες ή κακομοίρηδες

Αφιέρωμα του Περιοδικού HOTDOC για τους υδρογονάνθρακες

Το τεύχος 35 (Α' Σεπτεμβρίου) του περιοδικού HOTDOC (www.hotdoc.gr) κυκλοφορεί με κεντρικό θέμα «ΕΜΙΡΗΔΕΣ Ή ΚΑΚΟΜΟΙΡΗΔΕΣ; Η αλήθεια, τα ψέματα, οι θεωρίες συνωμοσίας και τα πολιτικά παιχνίδια» και ειδικό αφιέρωμα για το θέμα την υδρογονανθράκων στην Ελλάδα.

Το αφιέρωμα είναι το εκτενέστερο και πληρέστερο που έχουν παρουσιαστεί τελευταία στον ελληνικό τύπο.

Μεταξύ των άρθρων μπορείτε να διαβάσετε:

- «Μελέτες copy paste από Κύπρο και ΗΠΑ» του Μάκη Νοδάρου.
- «Η ΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΟΖ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ» του Βαγγέλη Παπαγεωργίου.
- «Αδιαφορώντας για περιβάλλον και τουρισμό» του Μάκη Νοδάρου.
- «Η ιστορία του πετρελαίου στην Ελλάδα» του Γιάννη Συμεωνίδη
- «ΑΝΘΡΑΚΑΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ σε υδρίτες - σχιστολιθικό αέριο» του Γιάννη Συμεωνίδη.

ΕΘΝΙΚΟ ...ΣΥΝΤΑΓΟΛΟΓΙΟ

Κλύσμα και ...Παιδεία

Γιώργος Π. Κρεμμύδας.

2 Σεπτεμβρίου 2013

«Κλύσμα και αφαίμαξις κι' ένα καλό καθαρκτικό» είναι η στερεότυπη και πάντοτε επιτυχημένη απάντηση που δίνει ο υποψήφιος γιατρός στα ερωτήματα των διδασκτόρων της Ιατρικής κατά τις εισαγωγικές του εξετάσεις στο θεατρικό έργο του Μολιέρου «Ο κατά φαντασίαν ασθενής». «Το πρόβλημα είναι η παιδεία» είναι η στερεότυπη πλέον απάντηση που δίνουν αρμόδιοι και αναρμόδιοι, εξουσιάζοντες και εξουσιαζόμενοι, γραμματισμένοι κι αγράμματοι σε κάθε συζήτηση που προσπαθεί να εμβαθύνει στα αίτια των παθών και των παθημάτων του δικού μας πάσχοντα που δεν είναι άλλος από την ίδια την ελληνική κοινωνία. Η χώρα μπορεί στην φαντασία της αντί να ασθενεί να παθαίνει ...ανάπτυξη, όμως στην ζοφερή πραγματικότητα της εμφανίζει σωρεία συμπτωμάτων, ασθενειών και συνδρόμων.

“Είναι πραγματικά ειρωνεία, όταν η οικονομική, πολιτική και πνευματική ελίτ αυτής της χώρας που ευθύνεται άμεσα και σχεδόν απόλυτα για το επίπεδο παιδείας και εκπαίδευσης που διαθέτουμε εμφανίζεται από τηλεοπτικού άμβωνος να συνταγογραφεί περισσότερη παιδεία μαζί με το «κλύσμα και την αφαίμαξη» της λιτότητας.”

Είναι σε μεγάλο βαθμό αλήθεια ό,τι αυτά τα συμπτώματα, οι ασθένειες και τα σύνδρομα θα μπορούσαν να θεραπευτούν αν η Παιδεία μας ήταν ανάλογη της ιστορίας μας, του πολιτισμού μας και πολύ περισσότερο των περιστάσεων. Ωστόσο αυτό που κάνει την στερεότυπη συνταγο-

γράφηση «Παιδείας» να μοιάζει - τουλάχιστον στην ειρωνεία - με το «κλύσμα» του Μολιέρου δεν είναι η αναντιστοιχία της θεραπείας με τις παθήσεις που χαρακτηρίζει το θεατρικό έργο αλλά η σχεδόν ανύπαρκτη πρόθεση των «γιατρών» της δικής μας πραγματικότητας να χορηγήσουν στον ασθενή το φάρμακο που επικαλούνται. Είναι πραγματικά ειρωνεία, όταν η οικονομική, πολιτική και πνευματική ελίτ αυτής της χώρας που ευθύνεται άμεσα και σχεδόν απόλυτα για το επίπεδο παιδείας και εκπαίδευσης που διαθέτουμε εμφανίζεται από τηλεοπτικού άμβωνος να συνταγογραφεί περισσότερη παιδεία μαζί με το «κλύσμα και την αφαίμαξη» της λιτότητας.

Le Malade Imaginaire (Ο κατά φαντασίαν ασθενής), πίνακας του Ονορέ Ντομί (1879). Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons.

Το ειρωνικό του πράγματος δεν έγκειται μόνο στο γεγονός ότι Παιδεία συστήνουν ακριβώς αυτοί που είτε συνυπογράφουν πολιτικά είτε επικυρώνουν και υποστηρίζουν ιδεολογικά είτε ανέχονται σιωπηλά και συνενοχικά την διάλυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας και εκπαίδευσης στην χώρα μας. Η τραγική ειρωνεία βρίσκεται στην αυταπόδεικτη αλήθεια ότι καμία εξουσία, καμία ελίτ και σχεδόν καμία πολιτική δύναμη δεν είναι ποτέ διατεθειμένη να προσφέρει την Παιδεία που χρειάζεται η ελληνική κοινωνία για να βγει από την μίζερη κατάσταση στη οποία βρίσκεται από την σύσταση του Νέου Ελληνικού Κράτους μέχρι και σήμερα. Και είναι αυταπόδεικτη αλήθεια αυτή η απροθυμία γιατί η προσφορά της Παιδείας συνιστά αυτόματα στοιχείο αυτο-υπονόμευσης κάθε εξουσίας, κάθε ελίτ και κάθε πολιτικής δύναμης. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι, προσφέροντας Παιδεία σε μία κοινωνία, μορφώνοντας τα παιδιά της και καλλιε-

ρώντας τους πολίτες της, θέτεις τα θεμέλια και δημιουργείς τις προϋποθέσεις της δικής σου ανατροπής, όσο καλός, όσο στοργικός, όσο φωτισμένος «ηγέμων» και αν υπήρξες, ακόμα και αν οι πολίτες που μόρφωσες σε είχαν επιλέξει με την θέληση τους και με θαυμαστή ομοθυμία, ακόμα και αν σου αναγνωρίζουν την καλή πρόθεση να τους κάνεις καλύτερους μορφώνοντας τους.

“Μπορεί να μην υπάρχει σήμερα μια συντεταγμένη πολιτική δύναμη που να εκφράζει με συνέπεια και συνέχεια το δρόμο της «πολιτιστικής επανάστασης» προς την ανάπτυξη, είναι όμως ζήτημα επιβίωσης αυτήν να την δημιουργήσουμε. Μια τέτοια δύναμη θα έχει το τεκμήριο της αλήθειας γιατί προσφέροντας Παιδεία θα έχει θέσει από μόνη της τα θεμέλια της δικής της νομοτελειακής ανατροπής.”

Η μόρφωση είναι αυτή που καθιστά έντονη, ξεκάθαρη και επιτακτική την ανάγκη για ανανέωση και διαδοχή αφού με το πέρασμα του χρόνου ο αδυσώπητος κανόνας της ακμής και της παρακμής αποδυναμώνει τους εξουσιάζοντες και η ζωογόνος δύναμη της παιδείας και της γνώσης φέρνει νέες ιδέες και δυνάμεις στο προσκήνιο. Δεν είναι τυχαίο που σε κανένα λογοτεχνικό έργο ή έργο επιστημονικής φαντασίας δεν είναι η γνώση, η εκπαίδευση και η παιδεία στοιχεία διατήρησης της εξουσίας αλλά αντίθετα είναι πάντοτε εργαλεία ανατροπής της. Ο κόσμος δεν εξουσιάζεται με την προσφορά

γνώσης και την καλλιέργεια γνώμης και κριτικής σκέψης στον γενικό πληθυσμό. Ο κόσμος εξουσιάζεται μόνο όταν μπορείς να χειριστείς και να ελέγξεις είτε τους φόβους και τις φοβίες του είτε την φυσική και ένστικτη τάση του προς την ευδαιμονία και την ικανοποίηση των ορμών του. Όμως οι φόβοι και οι ορμές δεν συγκατοικούν με την γνώση και την λογική στις ίδιες περιοχές του εγκεφάλου μας, εντοπίζονται στις πιο «πρωτόγονες», εξελικτικά, περιοχές του. Σε κοινωνικό επίπεδο δε η γνώση και η λογική μας βοηθάνε να κατανοήσουμε και, όπου απαιτείται, να δαμάσουμε τους φόβους και τις παρορμήσεις μας.

Για ιστορικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους, η περίοδος της Χούντας των Συνταγματάρχων συνέπεσε με την διεύρυνση της πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση για τα παιδιά των λιγότερο προνομιούχων. Η Χούντα των Συνταγματάρχων έμαθε καλύτερα από κάθε άλλη δύναμη εξουσίας που πέρασε από

αυτόν τον τόπο πόσο επικίνδυνο είναι να μορφώνονται τα παιδιά των πολλών και μη προνομιούχων. Μεταπολιτευτικά και για να φτάσουμε στο ζοφερό σήμερα της πλήρους διάλυσης του εκπαιδευτικού συστήματος και της σχεδόν ανύπαρκτης Παιδείας χρειάστηκε η συντονισμένη αποδομητική συνεισφορά των δυνάμεων εξουσίας σε συνδυασμό με την αγορασμένη συνενοχή του «πνευματικού κόσμου».

Στη δύσκολη περίοδο που βρισκόμαστε η έρευνα, η γνώση και η Παιδεία, είναι οι μόνες επενδύσεις που θα μπορούσαν να αποδώσουν σε τόσο μεγάλο βαθμό ώστε να ελπίζουμε σε ανατροπή της καθοδικής πορείας που έχει περιέλθει η οικονομία, η κοινωνία και η χώρα. Για να ελπίζουμε σε μία τέτοια κατεύθυνση θα έπρεπε η οικονομική, πνευματική και πολιτική ελίτ της χώρας να ξεπεράσουν τους φόβους και τις φοβίες τους και να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Η ελίτ αυτή αργοπεθαίνει καθημερινά όσο

αντί για Παιδεία οι αντίστοιχες ελίτ λανθάρουν την αφαίμαξη της λιτότητας.

Μπορεί να μην υπάρχει σήμερα μια συντεταγμένη πολιτική δύναμη που να εκφράζει με συνέπεια και συνέχεια το δρόμο της «πολιτιστικής επανάστασης» προς την ανάπτυξη, είναι όμως ζήτημα επιβίωσης αυτήν να την δημιουργήσουμε. Μια τέτοια δύναμη θα έχει το τεκμήριο της αλήθειας γιατί προσφέροντας Παιδεία θα έχει θέσει από μόνη της τα θεμέλια της δικής της νομοτελικής ανατροπής. Μέχρι τότε, «κλύσμα και αφαίμαξη» και ολίγη Παιδεία...

- Μολιέρου Ο κατά φαντασίαν ασθενής – Κωμωδία (1673). Μετάφρασις Ιωάννου Πολέμη, Εκδότης Ν. Σιδέρης – Αθήνα. Πηγή: Project Gutenberg, <http://www.gutenberg.org/ebooks/36944>.
- Mariana Mazzucato, Austerity is not the answer to Europe's economic woes. Research Europe, 22 March 2012. http://www.marianamazzucato.com/file_upload/000000000050.pdf ■

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Εργαστήριο Πληροφορικής

Λειτουργία εργαστηρίου πληροφορικής με ελεύθερη πρόσβαση για άτομα κάθε ηλικίας. Δηλώσεις συμμετοχής στη διεύθυνση www.esto.gr/itlab.

Το σχεδιάγραμμα απεικονίζει τμήμα της Διαφορικής Μηχανής του Babbage. Η διαφορική μηχανή ήταν σχεδιασμένη να κάνει πρόσθεση, αφαίρεση, πολλαπλασιασμό και διαίρεση με ακρίβεια 6 δεκαδικών ψηφίων. (Πηγή: Recreations of a Philosopher [σελ. 34-39], Harper's New Monthly Magazine, Τόμος 0030, Τεύχος 175, Δεκέμβριος, 1864). Πηγή Φωτ.: Wikimedia Commons.

Στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών και των δράσεων του για την δημιουργία του Ελεύθερου Πανεπιστημίου, το ἔστω συμμετέχει ενεργά και υποστηρίζει την σύσταση, οργάνωση και λειτουργία «Εργαστηρίου Πληροφορικής». Η λειτουργία του Εργαστηρίου βασίζεται στην εθελοντική προσφορά και στόχο έχει την λει-

τουργία προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στις Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.), την καταπολέμηση του ψηφιακού αναλφαριθμητισμού, την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών και ειδικών ομάδων του πληθυσμού στις Τ.Π.Ε., την εκπόνηση ειδικών μελετών, προγραμμάτων και δράσεων που αποσκοπούν στην αξιοποίηση των Τ.Π.Ε. για την υποστήριξη κοινωνικών δράσεων, την προώθηση του πνεύματος αλληλεγγύης και συλλογικότητας, την υποστήριξη της τοπικής οικονομικής ζωής και την χρήση των νέων τεχνολογιών ως εργαλείου δημοκρατικής αυτοοργάνωσης και προόδου της τοπικής κοινωνίας.

Η συμμετοχή στο Εργαστήριο είναι ελεύθερη και ανοιχτή για ενήλικες κάθε ηλικίας, ανεξαρτήτως της εμπειρίας τους στο χώρο της πληροφορικής. Τα προγράμματα του εργαστηρίου θα είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες και το επίπεδο εμπειρίας και γνώσεων των συμμετεχόντων ενώ οι συμμετέχοντες με μεγάλη εμπειρία ή επαγγελματική ενασχόληση σε πεδία εφαρμογής της πληροφορικής

έχουν την επιλογή να συνεισφέρουν ως εκπαιδευτές ή να πλαισιώσουν τις εξειδικευμένες ομάδες και δράσεις του Εργαστηρίου.

Η Αυγούστα Άντα Κίνγκ, Κόμισσα του Λάβλεϊς (γνωστή ως Ada Lovelace, πατρικό Αυγούστα Άντα Μπάιρον, το μοναδικό νόμιμο τέκνο του Λόρδου Βύρων) είναι γνωστή για το έργο που άφησε σχετικά με την Αναλυτική Μηχανή του Τσαρλς Μπάμπιτζ. Η εργασία της αυτή θεωρείται σήμερα ως το πρώτο πρόγραμμα για υπολογιστή. Η συνεισφορά της αναγνωρίστηκε όταν το 1980 το Υπουργείο Αμύνης των ΗΠΑ παρουσίασε μια γλώσσα προγραμματισμού, την οποία και ονόμασε Ada προς τιμή της. Πηγή Φωτ.: adainitiative.org

Για την συμμετοχή στο Εργαστήριο είναι απαραίτητη η συμπλήρωση της σχετικής αίτησης – ερωτηματολογίου στην

διεύθυνση www.esto.gr/itlab. Όσοι δεν έχουν δυνατότητα συμπλήρωσης της ηλεκτρονικής φόρμας μπορούν να συμπληρώσουν το αντίστοιχο έντυπο σε οποιαδήποτε από τις συναντήσεις του Εργαστηρίου. Τα νέα μέλη θα έχουν στην διάθεση τους σημειώσεις αλλά και κάθε απαραίτητη βοήθεια για να ενταχθούν ομαλά στο πρόγραμμα του Εργαστηρίου.

Το πρόγραμμα θα βασιστεί σε δύο άξονες: α) Εισαγωγή στην Πληροφορική και β) Ψηφιακή Τυπογραφία. Η δομή, το περιεχόμενο και το πλήρες πρόγραμμα θα διαμορφωθεί σύμφωνα με το προφίλ

των συμμετεχόντων και θα ανακοινωθούν στις πρώτες συναντήσεις του Εργαστηρίου.

Η πρώτη συνάντηση - **η ακριβής ημερομηνία της οποίας θα ανακοινωθεί με ηλεκτρονικό μήνυμα αλληλογραφίας σε όσους δηλώσουν συμμετοχή, από το Έστω και τα τοπικά μέσα** - θα έχει ενημερωτικό χαρακτήρα και είναι ανοικτή προς όλους όσους ενδιαφέρονται να πληροφορηθούν για την δράση αυτή, ανεξάρτητα αν έχουν δηλώσει συμμετοχή ή αν έχουν σκοπό να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα του Εργαστηρίου.

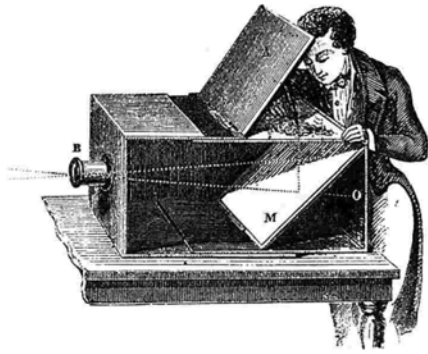
Περισσότερες πληροφορίες είναι διαθέσιμες από την ηλεκτρονική διεύθυνση www.esto.gr, στο τηλέφωνο 2671029050 και 211 790 2112, στο fax 211 790 5003, ενώ οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται και στην διεύθυνση [info \[at\] esto.gr](mailto:info[at]esto.gr) καθώς και στην σελίδα του Έστω στο Facebook ([facebook.com/esto.gr](https://www.facebook.com/esto.gr)).

Το «Εργαστήριο Πληροφορικής» είναι μια πρωτοβουλία και δράση του Έστω με την υποστήριξη του Γραφείου Έρευνας Τεχνολογίας & Ανάπτυξης της Π.Ε.Δ. Ιονίων Νήσων. ■

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Εργαστήριο Ψηφιακής Φωτογραφίας

Μαθήματα φωτογραφίας για άτομα κάθε ηλικίας και φωτογραφικής εμπειρίας
Δηλώσεις συμμετοχής στη διεύθυνση www.esto.gr/dplab.

Η φωτογραφία απεικονίζει καλλιτέχνη ο οποίος ζωγραφίζει από το πρωτότυπο θέμα χρησιμοποιώντας σκοτεινό θάλαμο του 18ου αιώνα. Η εικόνα του θέματος προβάλλεται στην επιφάνεια εργασίας, με λεπτό χαρτί αποτύπωσης σημειώνεται το περίγραμμα που μεταφέρεται στον καμβά, το χαρτί ή τον πίνακα για να ολοκληρωθεί ο σχεδιασμός. Ο σκοτεινός θάλαμος (camera obscura) αποτελεί τον πρόγονο των σύγχρονων φωτογραφικών μηχανών.

Θα συνεχιστούν για δεύτερη χρονιά οι συναντήσεις του «Εργαστηρίου Ψηφιακής Φωτογραφίας». Η λειτουργία του Εργαστηρίου βασίζεται στην εθελοντική προσφορά και στόχο έχει να φέρει κοντά επαγγελματίες και ερασιτέχνες της ψηφιακής φωτογραφίας τόσο για την ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών όσο και για

την εκπόνηση φωτογραφικών εργασιών γενικότερου ενδιαφέροντος.

Η συμμετοχή νέων μελών είναι ελεύθερη για ενήλικες κάθε ηλικίας, ανεξαρτήτως της εμπειρίας τους στο χώρο της φωτογραφίας ακόμα και αν δεν συμμετείχαν σε παλαιότερες συναντήσεις. Τα νέα μέλη θα έχουν στην διάθεση τους σημειώσεις αλλά και κάθε απαραίτητη βοήθεια για να ενταχθούν ομαλά στο πρόγραμμα του Εργαστηρίου. Για την συμμετοχή στο Εργαστήριο είναι απαραίτητη η συμπλήρωση της σχετικής φόρμας στην διεύθυνση www.esto.gr/dplab.

Η ακριβής ημερομηνία της εναρκτήριας συνάντησης του 2ου κύκλου θα ανακοινωθεί με ηλεκτρονικό μήνυμα αλληλογραφίας σε όσους δηλώσουν συμμετοχή, από το Έστω και τα τοπικά μέσα.

Περισσότερες πληροφορίες είναι διαθέσιμες από την ηλεκτρονική διεύθυνση www.esto.gr, στο τηλέφωνο 2671029050 και 211 790 2112, στο fax 211 790 5003, ενώ οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται και στην διεύθυνση [info \[at\] esto.gr](mailto:info[at]esto.gr) καθώς και στην σελίδα του Έστω στο Facebook ([facebook.com/esto.gr](https://www.facebook.com/esto.gr)).

Η φωτογραφία απεικονίζει τον Μάρκο Σπάρλινγκ, βοηθό του Ρότζερ Φέντον, καθισμένο στο φωτογραφικό σκεπασμένο κάρο του δεύτερου (διακρίνεται η επιγραφή PHOTOGRAPHIC VAN), στην Κριμαία το 1855, όπου κατέγραψαν σκηνές από τον Κριμαϊκό Πόλεμο. Ο Ρότζερ Φέντον (1819-1869) ήταν πρωτοπόρος βρετανός φωτογράφος και ένας από τους πρώτους πολεμικούς φωτοδωμαιογράφους.

Το «Εργαστήριο Ψηφιακής Φωτογραφίας» είναι πρωτοβουλία και δράση του Έστω, με την υποστήριξη του Γραφείου Έρευνας Τεχνολογίας & Ανάπτυξης της Π.Ε.Δ. Ιονίων Νήσων.

Πηγή Φωτ/όν: Wikimedia Commons. ■

Τα ενυπόγραφα κείμενα/άρθρα που δημοσιεύονται εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων, ακόμη κι αν είναι μέλη της συντακτικής ομάδας και δεν απηχούν απαραίτητα τις απόψεις του Έστω.

Κανένα μέρος του παρεχομένου στους αναγνώστες περιεχομένου του εντύπου δεν αποτελεί και δεν μπορεί να θεωρηθεί σε καμία περίπτωση, ευθέως ή έμμεσα, παρότρυνση, οδηγία, συμβουλή ή προτροπή για οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη, αντιθέτως

εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των αναγνωστών κατόπιν προσωπικής αξιολόγησης να ενεργήσουν με βάση τη δική τους βούληση, αποκλεισμένης οιασδήποτε ευθύνης μας.

Ο στίχος της προμετωπίδας του Έστω «Μικρές περιπλανήσεις μ' εκείνους που δεν ήρθαν...» προέρχεται από το τραγούδι *Μικρές Περιπλανήσεις* (1992), Στίχοι: Στέργιος Παπαποστόλου, Μουσική: Νίκος Αρμπιλιάς.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Προβλήματα δημιουργεί ο «Καλλικράτης» στα μεγάλα νησιά.

Τέσσερις Δήμοι η Κεφαλονιά με κέντρα: Αργοστόλι, Ληξούρι, Σάμη και Πόρο.

Ανδρέας Α. Ζαπάντης.
Δημοτικός Σύμβουλος

23 Αυγούστου 2013

Η συζήτηση για ενδεχόμενες αλλαγές και βελτιώσεις στο Πρόγραμμα «Καλλικράτης» σχετικά με τη χωροταξία των Δήμων, που είναι και το ποιοί σοβαρό θέμα, αλλά και για τα θεσμικά και λειτουργικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, είναι πάρα πολύ σημαντική.

Το ερώτημα βέβαια στην αρχή είναι, εάν πρέπει να συζητηθεί σήμερα αυτό το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο Κεφαλονιάς.

Η απάντηση είναι ότι και βέβαια πρέπει να συζητηθεί και μάλιστα αυτή η συνεδρίαση έπρεπε να έχει γίνει πολύ ενωρίτερα, ίσως ακόμα και πριν ένα χρόνο.

Ο λόγος είναι ότι από περίπου, ο τότε Υπουργός Εσωτερικών κ. Ευρ. Στυλιανίδης με έγγραφο του με ημερομηνία 3 Αυγούστου 2012, ζητά:

«Παρατηρήσεις και προτάσεις που προκύπτουν από την εμπειρία της εφαρμογής του «Καλλικράτη» (Ν.3852/2010) σε ζητήματα κατά κύριο λόγο θεσμικά και λειτουργικά καθώς και χωροταξικά ... προκειμένου να γίνουν οι αναγκαίες αλλαγές, διορθώσεις και συμπληρώσεις στο θεσμικό πλαίσιο.»

Επίσης στην απάντηση του Υπουργείου Εσωτερικών σε ερώτηση του Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Τ.Κουίκ για επανεξέταση του χωροταξικού των Δήμων, όπως δημοσιεύεται στον τύπο στις 28 Αυγούστου 2012, αναφέρεται:

«Από τη μέχρι τώρα εφαρμογή του θεσμού ανέκυψαν λειτουργικά προβλήματα, ειδικά στους μεγάλους νησιωτικούς Δήμους, όπως η Λέσβος, με συνέπεια να μην μπορούν να επιτελέσουν οι Δήμοι το θεσμικό τους ρόλο και την εντελώς εξυπηρέτηση των δημοτών. Συνεπώς απαιτείται η επαναξιολόγηση της όλης χωροταξίας των περιφερειών των Δήμων αυτών.»

Θυμίζουμε ότι ο κ. Τ.Κουίκ είχε υποβάλλει ερώτηση στον Υπουργό Εσωτερικών για περισσότερους Δήμους και στην Κεφαλονιά.

Πολιτικά κόμματα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, με την ανακοίνωση του προγράμματος του για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με δηλώσεις του Προέδρου του κ.Α.Τσίπρα, όπως αναγράφονται στον τύπο στις 12 Ιουνίου 2013, αναφέρεται σε:

«Κατάργηση του Καλλικράτη με ταυτόχρονη αποκλιμάκωση των ΟΤΑ έτσι ώστε να καλυφθεί το τεράστιο σημερινό έλλειμμα πρωτογενούς δημοκρατίας που υπάρχει στη χώρα μας. Στην Ελλάδα ο μέσος πρωτοβάθμιος Καλλικρατικός ΟΤΑ έχει 34.780 κατοίκους και έκταση 406 τετραγωνικά χιλιόμετρα τη στιγμή που οι αντίστοιχοι μέσοι όροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση (27) είναι 5.630 κάτοικοι και 50 τετραγ. χιλιόμετρα.

Οι νέοι Δήμοι θα έχουν διακριτή ταυτότητα, θα είναι ενότητες αναγνωρίσιμες, άμεσα προσβάσιμες και ελέγξιμες από την τοπική κοινωνία. Ο σημερινός συγκεντρωτισμός του Καλλικράτη θα αντικατασταθεί από χωρικές ενότητες που θα αποτελούν κοινωνικά κύτταρα με πρωτογενή εξουσία η οποία θα εκφράζεται μέσα από συμμετοχικές δομές αυτοδιοίκησης των τοπικών υποθέσεων.»

Προς σπάσιμο οι μεγάλοι Νησιωτικοί Δήμοι

Σπάσιμο των μεγάλων νησιωτικών Δήμων, αναφέρει ο τύπος στις 17 Ιουλίου 2013, προανήγγειλε στην ουσία, μιλώντας σε μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι, ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Γ. Μιχαήλ, ο οποίος και τόνισε:

«Χρειάζεται να μαζεθούν οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στον Καλλικράτη και να τις κάνουμε.»

Ακολούθησαν στη συνέχεια νέες ερωτήσεις στο Υπουργό Εσωτερικών αλλά και τοποθετήσεις και παραστάσεις από εκπροσώπους ενδιαφερόμενων περιοχών.

Επίσης, πρέπει να αναφέρουμε, ότι πολλοί Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Κεφαλονιάς με δηλώσεις τους σε αφιέρωμα της τοπικής εφημερίδας «Κεφαλονιά» στις 30 και 31 Αυγούστου 2012 εκφράζουν τους προβληματισμούς τους και ζητούν τη δημιουργία περισσότερων Δήμων.

Όλα αυτά που αναφέρονται παραπάνω συνηγορούν στο συμπέρασμα ότι το θέμα αυτό είναι ώριμο και επίκαιρο, γίνονται διεργασίες και έπρεπε οπωσδήποτε να γίνει αυτή η συζήτηση σήμερα στο Δημοτικό Συμβούλιο Κεφαλονιάς ώστε τελικά να εκφραστεί η άποψη του.

Ερωτήματα για τον Καλλικράτη

Σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης», μετά και την εμπειρία της μέχρι τώρα πορείας του, προκύπτουν πολλά και σημαντικά ερωτήματα.

Έγινε αξιολόγηση και αποτίμηση της λειτουργίας των τότε Δήμων ώστε να εντοπιστούν προβλήματα και αδυναμίες που έπρεπε να διορθωθούν;

Η απάντηση είναι όχι, δεν έγινε ουσιαστικά κανενός είδους αξιολόγηση.

Ήταν κατάλληλη η χρονική στιγμή που εφαρμόστηκε;

Όχι δεν ήταν η κατάλληλη χρονική στιγμή. Η συγκυρία της οικονομικής κρίσης και τα επακόλουθα σοβαρά οικονομικά προβλήματα απαξιώνουν την προσπάθεια μεταρρύθμισης.

Ήταν σωστή και επαρκής η προετοιμασία;

Όχι, ουσιαστικά δεν έγινε σοβαρή προετοιμασία υποστήριξης για να έχει επιτυχία η εφαρμογή του προγράμματος.

Θυμίζουμε ότι για το πρόγραμμα «Καποδίστριας»:

- Υπήρξε επαρκής χρόνος προετοιμασίας,

- Έγινε εκπαίδευση και τοποθέτηση στους Δήμους εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού,

- Δόθηκαν οχήματα και μηχανήματα,

- Υλοποιήθηκε το Ειδικό Πρόγραμμα

Τοπικής Αυτοδιοίκησης με χρηματοδοτήσεις προς τους Δήμους για έργα, μελέτες και άλλες παρεμβάσεις.

Ανάλογη προετοιμασία και υποστήριξη δεν είχε προβλεφθεί και δεν έγινε για τον «Καλλικράτη».

Χάθηκε η εγγύτητα προς τον πολίτη

Σήμερα με τις προτάσεις μας, πρέπει κυρίως να δώσουμε απαντήσεις για τον τρόπο που υπηρετείται η ιδέα της αποκέντρωσης και της ανάπτυξης, για το πώς αποφεύγουμε το συγκεντρωτισμό.

Ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας των θεσμών, επομένως και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επηρεάζει άμεσα και τη συγκέντρωση ή όχι οικονομικών δραστηριοτήτων και επομένως και την ανάπτυξη.

Με τον Καλλικράτη χάσαμε το μέτρο, βρεθήκαμε εντελώς στην άλλη άκρη και τελικά δημιουργήθηκαν τεράστιοι Δήμοι χωρίς συνοχή και ομοιογένεια.

Με τον τρόπο αυτό ένα από τα πολλά σημαντικά στοιχεία που χάθηκαν ήταν και η εγγύτητα προς τον πολίτη που είναι και το βασικό χαρακτηριστικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ο Δήμος δηλαδή να λειτουργεί δίπλα και κοντά στον πολίτη και στην κοινωνία και οι πολίτες από την άλλη πλευρά να μπορούν να έχουν άμεση και εύκολη πρόσβαση στο Δήμο για να λύσουν τα προβλήματα τους.

Τελικά φτιάξαμε ένα θεσμό Διοίκησης αλλά όχι ένα θεσμό Αυτοδιοίκησης.

Τα χωριά ερημώνουν, χάνεται ο Κοινοτισμός, χάνεται επίσης η συλλογική λειτουργία. Τα περισσότερα τοπικά συμβούλια στα χωριά μας αντικαταστάθηκαν από μονοπρόσωπα όργανα που δεν λειτουργούν ουσιαστικά με συνέπεια και η διοίκηση του Δήμου να βρίσκεται πολύ μακριά από τα άμεσα προβλήματα.

Υπήρχε όμως ανάγκη για την εφαρμογή του «Καλλικράτη»;

Η απάντηση είναι: Ναι, πραγματικά υπήρχε αυτή η ανάγκη.

Πρίν από τον «Καποδίστρια» είχαμε 437 Δήμους και 5.338 Κοινότητες, σύνολο 5.775 Ο.Τ.Α. σε ολόκληρη τη χώρα, που με την εφαρμογή του έγιναν 914 Δήμοι και 120 Κοινότητες, 1034 Ο.Τ.Α. σύ-

νολο.

Έπρεπε επομένως να γίνει ένα ακόμη βήμα στην Αυτοδιοίκηση, αλλά το βήμα αυτό έπρεπε να γίνει με πολλή προσοχή και κυρίως:

- με μέτρο,

- με σύνεση,

- με σωστή προετοιμασία.

Επίσης έπρεπε να ληφθεί σοβαρά υπόψη η γνώμη της κοινωνίας και κυρίως των συλλογικών φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αλλωστε ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας που έχει κυρωθεί από τη Βουλή των Ελλήνων (Ν.1850/1989) στο άρθρο 5 αναφέρει:

«Για κάθε μεταβολή των τοπικών εδαφικών ορίων, πρέπει προηγουμένως να ζητείται η γνώμη των ενδιαφερομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ...»

Δυστυχώς για την εφαρμογή του Καλλικράτη δεν λήφθηκαν υπόψη οι αποφάσεις των συλλογικών φορέων της Αυτοδιοίκησης και έτσι ουσιαστικά αστόχησε στο χωροταξικό.

Σε πολλές περιπτώσεις ολόκληρες επαρχίες έγιναν Δήμοι και στην περίπτωση της Κεφαλλονιάς τρεις (3) επαρχίες έγιναν ένας Δήμος.

Ένας Δήμος επίσης έγιναν τα Μεγάλα Νησιά όταν για το θέμα αυτό είχαν διαφορετική γνώμη συλλογικά όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αλλά και τεχνοκρατικά όργανα όπως το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αποκέντρωση και ανάπτυξη

Η πρόταση μας, η δημιουργία και λειτουργία Δήμων στην Κεφαλλονιά, πρέπει να έχει στόχο να υπηρετήσει την αποκέντρωση, την ανάπτυξη, την ιδέα της πολυκεντρικής Κεφαλλονιάς.

Τα κέντρα που έχουν αναπτυχθεί από την ίδια τη ζωή:

- Αργοστόλι,

- Ληξούρι,

- Σάμη,

- Πόρος,

Μπορούν να γίνουν επίκεντρο τεσσάρων (4) ισχυρών Δήμων.

Οι Δήμοι αυτοί έχουν τις δυνατότητες να είναι ζωντανό πυρήνες για την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών με:

- Υπηρεσίες,

- Μηχανήματα και οχήματα,

- Προγραμματισμό,

- Διαχείριση πόρων,

- Δραστηριότητες.

Επίσης με ανταγωνισμό, με έναν καλώς εννοούμενο ανταγωνισμό, για προσέλκυση πόρων και επενδύσεων.

Σε όλη την Ευρώπη οι Δήμοι είναι κοντά στους πολίτες, αντιμετωπίζουν τα προβλήματα και αναπτύσσουν πρωτοβουλίες και δραστηριότητες και ιδίως **Κοινωνικές** ειδικά σε περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης.

Στη Γερμανία ο μέσος όρος κατοίκων ανά Δήμο είναι 5.900 κάτοικοι, στη Γαλλία είναι 1.600 κάτοικοι, στην Ιταλία είναι 7.100 κάτοικοι και στην Ισπανία είναι 4.900 κάτοικοι.

Επίσης η αξιοποίηση οικονομικών πόρων και χρηματοδοτήσεων δεν έχει σχέση με το μέγεθος.

Μικρότεροι Δήμοι είναι αυτοί που έκαναν την προετοιμασία για έργα που εκτελούνται σήμερα από το Δήμο Κεφαλλονιάς.

Είναι χαρακτηριστική η αξιολόγηση που έγινε από το Υπουργείο Εσωτερικών και η κατάταξη Δήμων με βάση την αξιοποίηση πόρων, προγραμμάτων και χρηματοδοτήσεων.

Πολλοί μικρότεροι Δήμοι είναι αυτοί που βρίσκονται στην κορυφή.

Όχι στο συγκεντρωτισμό

Ήδη στη χώρα μας παρουσιάζεται **υπερβολική συγκέντρωση** διοικητικών θεσμών, υπηρεσιών, δραστηριοτήτων και τελικά πληθυσμού στις Πρωτεύουσες των Νομών.

Οι περισσότερες πρωτεύουσες Νομών συγκεντρώνουν πλέον από το 1/3 έως και το μισό του πληθυσμού του κάθε Νομού.

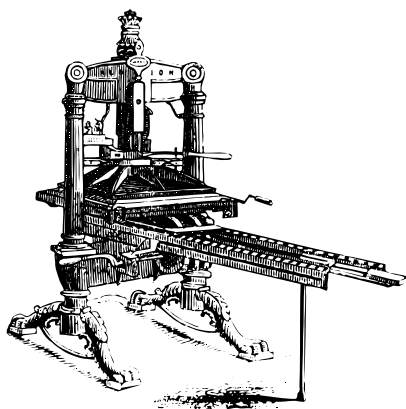
Θηριώδεις Δήμοι με επίκεντρο τις πρωτεύουσες των Νομών μεγαλώνουν το πρόβλημα και οδηγούν σε μαρasmus τις περιφερειακές περιοχές των Νομών.

Η πρόταση μας για τη δημιουργία και λειτουργία τεσσάρων (4) Δήμων στην Κεφαλλονιά, πρώτα και κύρια, δίνει λύση και απάντηση σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα και υπηρετεί την ιδέα για μια ισόρροπα ανεπτυγμένη, πολυκεντρική Κεφαλλονιά.

Απαραίτητη προϋπόθεση βέβαια είναι η σωστή προετοιμασία, η ενισχυμένη τεχνική στήριξη και η επαρκής χρηματοδότηση ώστε η Τοπική Αυτοδιοίκηση να μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της και στις απαιτήσεις των πολιτών και της κοινωνίας.

Εισήγηση στο Δημοτικό Συμβούλιο Κεφαλονιάς (23/8/2013) κατά την «Συζήτηση και λήψη απόφασης για την αναδιάρθρωση του Δήμου Κεφαλονιάς σε περισσότερους Δήμους» ■

Βιβλίο - Προτάσεις - Παρουσιάσεις

Πηγή Εικόνας: briarpress.org

Το ἔστω αγαπάει το βιβλίο και το διάβασμα. Χαίρεται να χάνεται σε βιβλιοπωλεία, απολαμβάνει την οσμή του χαρτιού, πιάνει κουβέντα με τους θαμώνες τους.

Αν θα έπρεπε να αναζητήσετε κάπου το ἔστω τότε η πρώτη – και, ίσως, καλύτερη – επιλογή θα ήταν στο πιο κοντινό βιβλιοπωλείο. Αν δεν έχει ακόμα βρει το δρόμο του μέχρι εκεί, ζητήστε το, μπορεί να τα καταφέρει.

Στις σελίδες που ακολουθούν ζητήσαμε από δύο φιλόξενους για το ἔστω χώρους, το Βιβλιοπωλείο Κύβος και το Βιβλιοπωλείο Σταματελάτου να μας προτείνουν και να μας παρουσιάσουν από δύο βιβλία για φθινοπωρινή συντροφιά.

Ευελπιστούμε η στήλη αυτή να έχει μόνιμο χαρακτήρα και πέραν από προτάσεις και παρουσιάσεις από βιβλιοπωλεία να φιλοξενήσει και βιβλιοκριτικές πάνω σε βιβλία που σχετίζονται με τις ...εμμονές και τα θέματα που πραγματεύεται το ἔστω. ■

BIBΛAIO - ΠPOTAΣH - BIBΛAIOΠΩΛEIO KYBOS

Αποστολή ...το τίμημα.

Συγγραφέας: Πέτρος Α. Αλιβιζάτος, Εκδότης: Επταλοφος ABEE

Πέτρος Α. Αλιβιζάτος, «Αποστολή ...το τίμημα», 1η έκδ. - Αθήνα: Επτάλοφος, 2012. - 416σ. · 24x17εκ.

Είναι η πορεία του συγγραφέα μέσα στον κόσμο της Ιατρικής και ειδικότερα των μεταμοσχεύσεων.

Ο απόλυτος συνδυασμός της οικογενειακής - επανησιακής - παράδοσης με την διάκριση, αλλά με βάση πάντοτε την προσφορά.

Και ο συνδυασμός αυτός οδηγεί μακριά από την Ελλάδα και τις αδιέξοδες δεκαετίες του '60 και του '70.

Μετοικεσία λοιπόν στην Αμερική.

Αγώνας για την επιβίωση.

Αγώνας για διάκριση και τελικά επικράτηση.

Επιστροφή αργότερα στην Ελλάδα, με ρόλο ενεργό στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο.

Αναπάντεχες εξελίξεις στη δεύτερη μετοικεσία. Γιατί;

Γιατί η Ιθάκη δεν ήταν «πτωχική» και οι «Λαιστρυγόνες και οι Κύκλωπες» είχαν στηθεί εδώ και όχι στα πελάγη.

Κι όμως η αποστολή εκπληρώθηκε, ο απόλυτος συνδυασμός της διάκρισης και της προσφοράς.

Το βιβλίο του Πέτρου Αλιβιζάτου «Αποστολή ...το τίμημα» θα το βρείτε στο: **Βιβλιοπωλείο Κύβος**, www.e-kivos.gr, Λεωφόρος Βεργωτή 13, Αργοςτόλι, τηλ. 2671 026872. ■

BIBΛAIO - ΠPOTAΣH - BIBΛAIOΠΩΛEIO KYBOS

Το χάραγμα του θηρίου της Βαβυλώνας.

Συγγραφέας: Αγγελοδιονύσιος Δεμπόνος, Εκδότης: Αιγιαλός

Το βιβλιοπωλείο Κύβος και οι εκδόσεις Αιγιαλός με τιμή σας παρουσιάζουν το νέο βιβλίο του σπουδαιότερου εν ζωή λαογράφου μας κ. Αγγελοδιονύσιου Δεμπόνου «Το χάραγμα του Θηρίου της Βαβυλώνας». Το βιβλίο ετούτο, εικοστό πρώτο του συγγραφέα, ενώ δεν ξεφεύγει από το ιστορικό πλαίσιο που μας έχει συ-

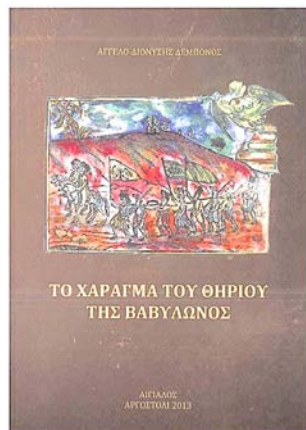
νηθίσει ο λαογράφος εντούτοις φιλοσοφεί και καταπιάνεται με την αναζήτηση της ηθικής του νόμου.

Καλύτερα όμως είναι να μιλήσει ο ίδιος ο συγγραφέας για το έργο του.

Στον πρόλογο του έργου ο κ. Δεμπόνος γράφει: «Τα κεφάλαια αυτού του βιβλίου, ουσιαστικά αυτόνομες ενότητες,

γράφτηκαν σε ξέχωρους χρόνους, σε περιστάσεις διαφορετικές, χωρίς καμιά εννοιολογική σχέση μεταξύ τους. Αναφέρονται σε γεγονότα που δεν συνδέονται, σε εποχές που δεν ταυτίζονται, σε άτομα που δεν σχετίζονται, σε τόπους που δεν επικοινωνούν. Έχουν τη συντομία της αυτονομίας, τη διάρκεια της πραγματικότη-

τας, τη διαφάνεια της προσωπικότητας, της ακεραιότητας τη διαχρονικότητα.

Άγγελος-Διονύσης Δεμπόνης, «Το χάραγμα του θηρίου της Βαβυλώνας», Αργοστόλι: Αιγιάλος, 2013. - 376σ. · 24x17εκ.

Παρόλο που οριοθετούνται από δυο σταθερούς χρονικούς προσδιορισμούς, ΧΘΕΣ ... ΣΗΜΕΡΑ δεν κατατάσσονται, αλλά ελίσσονται και διολισθαίνουν από τον ένα στον άλλο, χωρίς απόλυτη εξάρτηση, δίχως τη δυνατότητα πλήρους καταστιχοθέτησης. Το γεγονός το χθεσινό γίνεται σημερινό συμβάν και τα ενεργούμενα στο παρόν, συνειρμικά παραπέμπουν σε αναμνήσεις του παρελθόντος! Γιατί διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο χρόνο και το γεγονός ως παραγωγό του ουδέποτε καθαρογράφτηκε αλλά απεναντίας, συνεχώς και αενάως η γραμμή αυτή μετατοπίζεται.

Ο σήμερα δράστης γίνεται χθεσινός απολογητής, πριν προλάβουμε να τον μελετήσουμε, να τον κατατάξουμε ή να τον ανακρίνουμε. Και ο χθεσινός ήρωας μεταμορφώνεται σε γείτονα μας και οι πράξεις του πρώτου, έργα του δεύτερου, από την ομίχλη της ιστορίας ξαναπροβάλλονται στο κατάφωτο κοινωνικό προσκήνιο.

Το μόνο σίγουρο προσδιοριστικό στο χρόνο είναι το αύριο, όταν δεν συνδέεται με άτομα, γεγονότα και καταστάσεις αλλά μόνο με προσδοκίες. Για τούτο και συνεχώς άπιαστο και απλησίαστο, αποτελεί το όριο της ελπίδας και το ορόσημο της αντοχής σε ώρες αγχωτικές, που και αυτό όμως, αδιαμόρφωτο σαν εκτόπλασμα, για να μπει μέσα στην εστία της ιστορικής έρευνας πρέπει να κινηθεί ανάδρομα, ώστε περνώντας επιτροχάδην το σήμερα, να μεταβληθεί σε χθες!!! Να γίνει παρελθόν, ιστορία, μύθος, δράμα, έργο, δράση, παράδοση.

Στη συλλογή του πλούσιου αυτού υλικού δεν τηρήθηκε κανένας κανόνας.

Δεν υπήρξε καμία σχεδίαση, δεν αποτολμήθηκε προγραμματισμός. Μπήκαν στο στόχαστρο της έρευνας, απροσδόκητα, απρόσκλητα, συμπτωματικά, τυχαία. Λαθραία θα λέγαμε, σε στιγμές αναδίφησης και ερευνητικής αποθησαύρισης. Ξεπετάχτηκαν από το σκοτάδι της άγνοιας, παρθένα, σκονισμένα, ταλαιπωρα, κακοπαθημένα, δυσανάγνωστα και ευαίσθητα. Και στο χρόνο και στη φθορά αλλά και στο συνειδησιακό ερεθισμό ευαίσθητα, για όσους βέβαια τον έχουν ή και για κείνους που θα τον νιώσουν μελετώντας τα. Τέκνα άσχετων συζεύξεων, όχι όλα νομίμων, και ως πράξεις και ως συλλήψεις, αποτελούν κώδικες διδαγμάτων, πηγές γνώσεων, πακτωλούς επιχειρημάτων, αλλοπρόσαλλων ίσως και κατά τις περιστάσεις και αντιδιαστέλλομενων, αλλά πάντα αξιόπιστων και αξιοπρόσεκτων, ακόμα και όταν πληγώνουν, θίγουν, καταδικάζουν ή κατακρίνουν. Αποτελούν κάτοπτρα προσωπικά και κοινωνικούς ανακλαστήρες μα και ανοδικά σκαλοπάτια, πολλές φορές τα ελλείποντα μέχρι σήμερα από την κοινωνική γνωσιολογική μας κλίμακα.

Τα κεφάλαια αυτά, ανόμοια εξ αντικείμενου, αυτόνομα ως γεγονότα και άσχετα ως δραστηριότητες, έχουν ένα κοινό τόπο. Είναι όλα τους εκφράσεις μιας κοινωνίας που κληρονομεί τις μεγαλοσύνες και τις αδυναμίες της στο εναλλασσόμενο αύριο, σε μια προσπάθεια να απαλλαγεί από τις δεύτερες ή και κάποτε να τις καλύψει, να τις ομορφοποιήσει, να τις συγκαλύψει και να εξάρει, να προβάλει, να φωτίσει ή να πολλαπλασιάσει τις πρώτες. Είναι η συνεχής ροή μιας κοινωνίας που γράφει τη μεγάλη της Ιστορία μέσα από τις μικρές και ασήμαντες που σαν προσωπικές και επώνυμες έχουν το κύρος της αυθεντικότητας και την παρθενικότητα του ασχολίαστου λόγου.

Ο Νόμος της Ηθικής αποτελείτο βασικό εργαλείο του κάθε εξουσιαστή σε όποια βαθμίδα και αν βρίσκεται και σε όποια έπαλξη και αν έχει τοποθετηθεί. Είναι ένας νόμος ανήθικος, γιατί άγραφος και απροσδιόριστος, μπορεί να ρυθμίζεται ως προς τα μεγέθη και τα όρια του, από τις βουλές του χειριστή! Ο νόμος αυτός είναι διάχυτος σε όλο το έργο και ο αναγνώστης θα τον βρει σε κάθε βήμα, σε κάθε πάτημα, στην κάθε απόφαση, ετυμηγορία, γνωμάτευση, εντολή, διαταγή, αναφορά, παραίνεση ή ρύθμιση. Είναι εκείνος που διαρκώς συγκρούεται με το άτομο, όταν μάλιστα αυτό έχει την πολυτέλεια της αντίδρασης, ασχολούμενο

στην αναζήτηση της ηθικής του Νόμου. Κάτι το σπάνιο ως φαινόμενο, αποκρουστικό ως προϊόν, κολάσιμο ως πρόθεση, απόβλητο ως προσδοκία, άπιαστο ως ελπίδα!

Αυτή η αναζήτηση, έντονη καθ' όλη τη διάρκεια του βιβλίου, δεν ανιχνεύεται ως παραπληροφορία αλλά απεναντίας προβάλλεται ως προσδοκία, αίτημα, σκοπός, στόχος, επιδίωξη. Πολλές φορές αποτελεί το φλάμπουρο αντιστασιακών εκφράσεων και όχι λίγες τα συνθήματα κοινωνικών αγώνων. Η αναζήτηση της ηθικής του Νόμου ως αγωνιστική έφεση εξοργίζει την εξουσία γιατί αμφισβητεί το δογματισμό της, προβληματίζει τη δικαιοσύνη επειδή ελέγχει τις αυθαιρεσίες της και εκθέτει την εκκλησία αποκαλύπτοντας την κοσμική της έπαρση αφού οι πράξεις σπάνια ορθοτομούν στην υπηρεσία της ευρύτερης ηθικής.

Αυτές οι συμπληγάδες που αν τις αναγάγουμε στο χώρο το συνειδησιακό αυτονομούνται από την εξουσιαστική διαπαιδαγώγηση, έτσι που ο κάθε τυραννίσκος να μπορεί να διαβαίνει τη στενωπό ακίνδυνα και άτρωτα, για τον απλό πολίτη αποτελούν τα αδιάβατα όρια της, από το Νόμο της Ηθικής, αντοχής του! Μιας διαπαιδαγωγημένης έντεχνα και συστηματικά αντοχής, που όταν γίνουν υπερβατά με την έξαψη, την έξαρση ή την έγερση, τότε αντικρίζοντας το πεδίο με άλλο, με καθαρό μάτι, και τον διαβαίνει και τον περιδιαβαίνει και τον περιεργάζεται και τον παραβαίνει!!! Με την έμφυτη σκωπτική του διάθεση, ανεκτίμητο αντίδοτο στις πιέσεις, φτάνει ακόμα στο σημείο και να τον περιπαίζει και να τον παρακάμπτει. Με θυσίες, με πόνους, με διώξεις, με επιμονή και πείσμα, που φτάνει τα όρια του παραλόγου, προσπαθεί στην αντινομία του Νόμου της Ηθικής να αντιτάξει την Ηθική του Νόμου. Έτσι η κεφαλونίτικη κοινωνία κέρδισε σκαλοπάτι - σκαλοπάτι την άνοδο. Έτσι με κόπους και με άγχος και με κινδύνους και πάθη και παθήματα κέρδισε τη μάχη της ανέλιξης. Έτσι!, ακριβώς έτσι!»

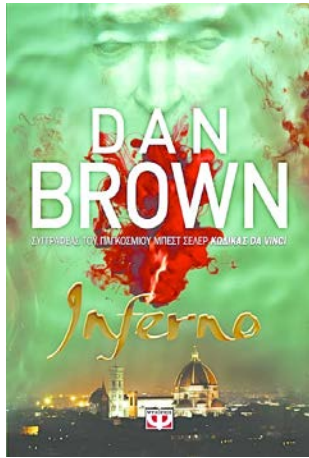
Εμείς με τη σειρά μας ευχόμαστε να είναι καλοτάξιδο και γρήγορα να δούμε το επόμενο έργο του στα βιβλιοπωλεία.

Το βιβλίο του Αγγελου-Διονύση Δεμπόνη «Το χάραγμα του Θηρίου της Βαβυλώνας» θα το βρείτε στο: **Βιβλιοπωλείο Κύβος**, www.e-kivos.gr, Λεωφόρος Βεργωτή 13, Αργοστόλι, τηλ. 2671 026872. ■

BIBΛΑΙΟ - ΠΡΟΤΑΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ

Inferno

Συγγραφέας: Dan Brown, Εκδότης: Ψυχογιός

Dan Brown, «Inferno», μετάφραση Χρήστος Καψάλης, 1η έκδ. - Αθήνα: Ψυχογιός, 2013. - 667σ. · 21x14εκ.

Ψάξε και θα βρεις. Αυτή η φράση επι-

στρέφει διαρκώς, σαν ηχώ, στο μυαλό του διάσημου καθηγητή του Χάρβαρντ Ρόμπερτ Λάνγκτον, ο οποίος ξυπνά σε ένα θάλαμο νοσοκομείου, ανήμπορος να θυμηθεί πώς ακριβώς κατέληξε εκεί. Ούτε μπορεί να καταλάβει πώς βρέθηκε στο σακάκι του ένα μυστηριώδες, μακάβριο αντικείμενο.

Έπειτα από μια επίθεση εναντίον του, ο Λάνγκτον και η νεαρή γιατρός Σιένα Μπρουκς μπλέκουν σε μια ανελέητη καταδίωξη στους δρόμους της Φλωρεντίας. Ο Λάνγκτον όμως γνωρίζει τα κρυφά περάσματα και τα αρχαία μυστικά της πόλης και αυτή είναι η μόνη ελπίδα να ξεφύγουν από τους άγνωστους διώκτες τους.

Με οδηγό στίχους από τη "Θεία Κωμωδία" του Δάντη, ο Λάνγκτον και η Σιένα πρέπει να αποκρυπτογραφήσουν μια σειρά από κώδικες που κρύβονται σε

περίφημα αναγεννησιακά έργα τέχνης - γλυπτά, πίνακες και κτίρια. Μόνο με τον τρόπο αυτόν μπορούν να βρουν τις απαντήσεις σε ένα γρίφο που ίσως τους βοηθήσει να σώσουν τον κόσμο από μια τρομερή απειλή...

Εμπνευσμένο από το κορυφαίο αριστούργημα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, το "Inferno" είναι το πιο συναρπαστικό, το πιο προκλητικό και το πλέον καταγιστικό μυθιστόρημα που υπογράφει μέχρι τώρα ο Νταν Μπράουν, ένα θρίλερ που κόβει την ανάσα και διαβάζεται μονορούφι, από την πρώτη μέχρι την τελευταία σελίδα.

Το βιβλίο του Dan Brown «Inferno» θα το βρείτε στο: **Βιβλιοπωλείο Σταματελάτου**, Λιθόστρωτο 1, Αργοστόλι, τηλ. 2671 022918. ■

BIBΛΑΙΟ - ΠΡΟΤΑΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ

Ο λόφος με τα αγριολούλουδα

Συγγραφέας: Kimberley Freeman, Εκδότης: Διόπτρα

Kimberley Freeman, «Ο λόφος με τα αγριολούλουδα», μετάφραση Ουρανία Τουτουντζή, 1η έκδ. - Αθήνα: Διόπτρα, 2012. - 644σ. · 21x14εκ.

Στη Γλασκόβη του 1929 η νεαρή Μπέιτι έχει μεγάλα όνειρα, τα οποία όμως εξανεμίζονται όταν μένει έγκυος από τον τζογαδόρο Χένρι. Λίγο πριν η

απελπισμένη κοπέλα δώσει το παιδί για υιοθεσία, ο Χένρι αποφασίζει να παρατήσει τη νόμιμη γυναίκα του, και με την Μπέιτι μεταναστεύουν στην άλλη άκρη της βρετανικής αυτοκρατορίας. Εκεί θα έχουν την πολυπόθητη ευκαιρία να ξεκινήσουν τη ζωή τους απ' την αρχή.

Παράλληλα, επτά δεκαετίες μετά, ξεδιπλώνεται η ιστορία της Έμα, της αγαπημένης εγγονής της Μπέιτι. Η Έμα είναι διάσημη μπαλαρίνα, όμως μετά από έναν οδυνηρό χωρισμό και έναν καταδικαστικό τραυματισμό, αναγκάζεται να επιστρέψει στις ρίζες της στην Αυστραλία. Φτάνοντας στο Λόφο με τα Αγριολούλουδα, το αγρόκτημα που κληρονόμησε από τη γιαγιά της, αρχίζει διστακτικά να συνδέεται με τους ντόπιους και να τακτοποιεί τα πράγματα που βρίσκει εκεί. Μέσα από κιτρινισμένες φωτογραφίες και ξεθωριασμένα γράμματα, η Έμα καταβυθίζεται στο παρελθόν, αναζητώντας τα νήματα μιας άγνωστης οικογε-

νειακής ιστορίας.

Καθώς οι σελίδες γυρίζουν, τα βήματα των δύο γυναικών μπλέκονται μεταξύ τους στο χρόνο αφού οι μοίρες τους μοιάζουν κεντημένες στο ίδιο μοτίβο.

"Ο Λόφος με τα Αγριολούλουδα" δεν είναι μόνο ένα συγκινητικό, ατμοσφαιρικό μυθιστόρημα που εξιστορεί τη ζωή δύο γυναικών. Είναι ένα σπουδαίο βιβλίο που μιλάει για τη δύναμη του ανθρώπου και για το θάρρος που χρειάζεται για να ανακαλύψει τις επιθυμίες του. Είναι ένα βιβλίο που θα σας κρατήσει πιστή συντροφιά και που όταν το τελειώσετε θα θελήσετε να το μοιραστείτε, να βρείτε τους ήρωές του και να συζητήσετε μαζί τους.

Το βιβλίο της Kimberley Freeman «Ο λόφος με τα αγριολούλουδα» θα το βρείτε στο: **Βιβλιοπωλείο Σταματελάτου**, Λιθόστρωτο 1, Αργοστόλι, τηλ. 2671 022918. ■

Ελεύθερο λογισμικό / Λογισμικό Ανοιχτού Κώδικα - Ανοικτή Πρόσβαση - Άδεια Χρήσης

ἔστω
www.esto.gr
© ⓘ ⓘ ⓘ ⓘ

Το έντυπο ἔστω στοιχειοθετήθηκε με Xe_ΛTeX με προσαρμογή της κλάσης PaperTeX. Ο δικτυακός τόπος του ἔστω βασίζεται σε Drupal, στην διανομή OpenPublish.

Εκτός αν υπάρχει διαφορετική σήμανση σε επιμέρους υλικό, το ἔστω διατίθεται με άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Όχι Παράγωγα Έργα 3.0 Μη εισαγόμενο.

Σύνωρα κι Ενώτια

Ειδήσεις, ιδέες και απόψεις που χρήζουν συζήτησης και προσοχής

Το έντυπο Έστω σχετίζεται στενά και αμφίδρομα με τον δικτυακό τόπο www.esto.gr. Απόψεις που φιλοξενούνται στο δικτυακό τόπο περιλαμβάνονται στο έντυπο και ανάποδα. Η σύνταξη ενός εντύπου είναι μια ριζικά διαφορετική διαδικασία από την επιμέλεια ενός δικτυακού τόπου ακόμα και αν αμφότερα τα μέσα βασίζονται στα ίδια κείμενα. Η περιήγηση στον κυβερνοχώρο διευκολύνει την αναζήτηση απόψεων, ειδήσεων και κειμένων με τον ίδιο τρόπο που διευκολύνει το προσέγραψμα και την απόσπαση της προσοχής. Στην στήλη αυτή φιλοξενούνται σύντομα αποσπάσματα και αναφορές σε ειδήσεις, ιδέες και απόψεις που έχουν δημοσιευθεί στο διαδίκτυο και χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, ανάλυσης και/ή συζήτησης.

Η κρίση από πρωτάρηδες για πρωτάρηδες: Χάπι έντ

Πηγή: kefalonitikanea.gr
11 Σεπτεμβρίου 2013

Υπάρχει ένα τραγουδάκι που το ξέρουμε όλοι μας. Απ' τα πεντάχρονα (ας είναι καλά οι εθνικές γιορτές) μέχρι τους γέροντες που μπορεί να το ζήσανε κι όλες. Είναι το θρυλικό «η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει».

Τίτλος ηρωικός και χρήσιμος όταν βαδίζεις στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου αλλά πένθιμος, αναληθής και επικίνδυνος όταν σέρνεσαι σαν ανίσχυρο ζόμπι στις γειτονιές ενός διαλυόμενου τόπου.

Του τόπου σου. Ειδικά όταν σέρνεσαι μεθυσμένος από δυτικοευρωπαϊκού η αμερικανικού τύπου λάιφ στάιλ την ώρα που ο βασιλικός μαραίνεται στη γλάστρα.

Η Ευρώπη μας «μάρανε», που θα έλεγε και ο ποιητής. Με εισαγωγικά ή χωρίς. ■

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ. ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ

Πηγή: www.ithacanet.gr
15 Αυγούστου 2013

Νομίζω ότι όλοι κάνουμε ένα μικρό λάθος, αναζητώντας αυτουργούς, φυσικούς ή ηθικούς, για όσα συμβαίνουν. Αυτό το ρημαδοευρώ που έλειψε από το Θανάση, από τα παιδιά που "δεν ήξεραν να χειρίζονται μαγκάλι" στη Λάρισα, από όσους αυτοκτονούν, όσους έχασαν ή θα χάσουν τις δουλειές και ότι άλλο δημιουργήσαν με κόπο, είναι ένα νόμισμα, διαχειριστής του οποίου είναι μια ασήμαντη σε αριθμό φάρα ανθρώπων. Αυτό το παλιόχαρτο που λέγεται χαρτονόμισμα και ενίοτε βγαίνει και σε κέρμα έγινε **το πιο ακριβό εμπόρευμα του κόσμου**: Κοστίζει εκατομμύρια ζωές, ανθρώπινο μόχθο και δυστυχία.

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ εισιτήρια, φόρους, τόκους και κάθε είδους αμοιβή για "παροχές" τις οποίες μας έκλεψαν, δίνοντας το χρήμα, ως μονοπωλιακή ιδιοκτησία σε κάποιους λίγους.

ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ και θα τα πάρουμε πίσω με τον "τόκο", που θα ορίσει ο λαός. ΣΥΝΤΟΜΑ. Το παραμύθι που μας σερβίριζαν για χρόνια **τέλειωσε**. **ΕΝΑΣ "ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ", ΠΟΥ ΤΟΥ ΧΡΩΣΤΑ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗ**

ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ. ■

Από τη στήλη «Αγαπητέ Μερό»

Πηγή: kefaloniaphotonews.gr
20 Σεπτεμβρίου 2013

Σοκ από τη φωνή της μάνας του Π.Φύσσα πριν λίγο στο πρωινό της τηλεόρασης του ΣΚΑΙ!

Τρομερό το κατηγορώ της πάγωσε όσους την άκουσαν: "Εσείς μας τους φερατε εδώ! Εσείς τους ανεβάσατε!!" είπε στην παρουσιάστρια που δεν μπορούσε να ξεφύγει.

Με λίγες λέξεις είπε όλη την αλήθεια κι έδειξε τους κύριους υπεύθυνους για το έγκλημα.

Είπε ακόμη ότι υπάρχει βίντεο με το φονικό που αυτόπτης μάρτυρας το έδωσε στην Αστυνομία.

Η κοπέλα του Παύλου είπε η μητέρα του, έτρεξε την ώρα που άρχισαν όλα στο ΑΤ που είναι λίγα μέτρα πιο πέρα και είδε εκεί 6 μηχανές ΔΙΑΣ με 12 αστυνομικούς!! Τους εκλιπαρούσε "να τρέξουν γιατί θα γίνει κακό". "Σιγά να μην τα βάλλουμε με τα γομάρια" της απάντησαν.

"Το παιδί μου δεν είχε πάνω του ούτε μια γρατζουνιά. Αντιμετώπισε τους 3, που ξέρουμε πόσο βίαιοι είναι, κι αυτοί δε μπόρεσαν να τον αγγίσουν".

"Ήρθε ο άλλος με το μαχαίρι και τον κάρφωσε στην καρδιά. Αυτό ήταν το παιδί μου".

"Δεν ανήκε πουθενά. Ήταν ελεύθερο πνεύμα. Ακούστε τα τραγούδια του αν θέλετε να μάθετε ποιος ήταν". ■

Έστω - www.esto.gr: Συνεργασία - Συμμετοχή - Συζήτηση

Πως μπορείτε να βοηθήσετε στην έκδοση, την κυκλοφορία και την βελτίωση του Έστω

ΖΗΤΗΣΤΕ

Αναζητήστε το Έστω στα κεντρικά σημεία διάθεσης: Βιβλιοπωλείο Κύβος, Βιβλιοπωλείο Σταματελάτος, Κρεοπαντοπωλείο Σταμούλης, Φωτογραφείο Λουκάτου - νέα σημεία διάθεσης θα ανακοινώνονται από το δικτυακό μας τόπο. Ζητήστε το ή βοηθήστε στην δωρεάν διανομή του από τα σημεία συνάντη-

σης με φίλους και γνωστούς (καταστήματα, καφεενεία, χώροι εργασίας κλπ).

ΣΥΖΗΤΗΣΤΕ

Το Έστω, επιδιώκει να αποτελέσει ένα ζωντανό βήμα συζήτησης, να δώσει αφορμές και ερεθίσματα για έναν γόνιμο διάλογο στη τοπική και όχι μόνο κοινωνία.

ΓΡΑΨΤΕ

Το Έστω, ηλεκτρονικό κι έντυπο, περιμένει και τη δική σας παρουσία με άρθρα και απόψεις, για να προχωρήσει ο διάλογος, για να μεγαλώσει η συμμετοχή. Πιστεύουμε στην ζύμωση των απόψεων και την πάλη των ιδεών.

ΔΙΑΔΩΣΤΕ

Το Έστω ρίχνεται στη μάχη του διαλόγου με την επιθυμία

να διαδοθεί με τρόπο άμεσο και ουσιαστικό. Η συμβολή σας στη διάδοση του εντύπου, θα είναι πολύτιμη.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ

Για επικοινωνία, παρατηρήσεις ή για να στείλετε άρθρα: **Τηλ.:** 211 790 2112, **Φαξ:** 211 790 5003, **Email:** [info\[at\]esto.gr](mailto:info[at]esto.gr), **Φόρμα Επικοινωνίας:** www.esto.gr/contact